

KU Leuven
bewapent zich

Mijlpaal
geslaagd

Gen & bier

Interview met
klimaatactiviste
Wathuti

Hoofdredacteur Joanna Wils **Redactiesecretaris en verantwoordelijk uitgever** Jan Costers
Eindredacteur Bruno De Waele **Redacteur foto** Sharon Poppe **Redacteur illustratie** Freya Caris
Redacteur onderwijs Wolf France **Redacteur sociaal** Simon Tibo **Redacteur student** Kasper Nollet **Redacteur internationaal** Helena Van Schelvergem **Redacteur opinie** Anna Claes
Redacteur cultuur Lore Meesters **Redacteur onderzoek** Thor Deyaert **Redacteur KU Leuven** Evelien Van Haegenborgh **Verantwoordelijke navraag** Xhoana Memçaj **Verantwoordelijke evenementen** Jeremy Van Weyenbergh
Verantwoordelijke groepsgevoel en welzijn Lara Lismont **Verantwoordelijke Instagram** Lenne Schoenmakers **Verantwoordelijke Veto English** Victoria Casteels **Verantwoordelijke ronddeling** Pascal Beyer **Verantwoordelijke strip** Anne-Leen Declercq

Eindredactie Hannah Smets, Marie Coppens, Anna Claes, Kasper 'Sansa' Nollet, Freya Caris, Joanna 'Malou' Wils, Femke Beutels, Sharon 'Mijn twee katjes' Poppe, Lore 'Een egeltje' Meesters, Thor 'Een kip' Deyaert, Vincent De Vocht, Maud Reekmans, Eline 'Eland' Vanmarsenille, Wolf France, Simon Tibo, Ella Hermans-Stasik, Andreas Vandingenen, Lara 'Een hengelvis' Lismont **Vormgeving** Jan 'Wolf' Costers
Cover Jan Costers, Freya Caris **Schrijvers** Wolf France, Joanna Wils, Elien Stouten, Zaura Van Eekert, Simon Tibo, Marjolein Petit, Lenne Schoenmakers, Lena de Wolf, Emilie de la Motte, Heike Ostijn, Robin Geukens, Florelien Soete, Pascal Beyer, Victoria 'Mijn kat' Casteels, Maud Reekmans, Freya Caris, Anna Claes, Julia Gheeraert, Lore Meesters, Emma Devillé, Ella Hermans-Stasik, Kimia Anousseh, Abel Romkes, Elena 'Een boomtrul genaamd Pickett' Amore, Morgane Van Aerschot, Bruno De Waele, Thor Deyaert, Anna Neyens, Xhoana Memçaj, Kasper Nollet **Illustratoren** Freya Caris, Cath Hermans, Gaëlle Delandmeter, Célia Delandmeter, Anna Neyens, Jeremy 'Een goudhaantje' Van Weyenbergh, Liza Imagojeva, Emma 'Mijn kat Ray' Nollet **Fotografen** Sharon Poppe, Bavo Nys, Corneel Claeyns, Artem Knyazev, Maud Reekmans, Lore Meesters, Lenne Schoenmakers, Lena de Wolf, Joanna Wils, Jeremy Van Weyenbergh, Thor Deyaert, Marie Coppens, Freya Caris, Femke Beutels, Heike Ostijn, Julia Gheeraert, Florelien Soete **Beeldpagina XL** Corneel Claeyns, Artem Knyazev, Sharon Poppe **KU Leuven** Evelien Van Haegenborgh, Jan Costers, Lara Lismont, Xhoana Memçaj **Veto English** Eline Vanmarsenille, Kaat Verschuere, Eef Pannekoek, Emilie de la Motte, Victoria Casteels

Veto is een uitgave van de Leuvense studentenkoepel LOKO. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom dan naar onze redactievergadering op donderdag om 20u in 's-Meiersstraat 5, bezoek onze Facebookgroep of stuur een berichtje naar veto@veto.be. met het antwoord op de vraag: 'Welk dier zou je de rest van je leven wel aan je zijde willen hebben?'

Corona-effect op inschrijvingen Geneeskunde lijkt uitgewerkt 4

Vooraf Geschiedenis en Ingenieursstudies lokken meer studenten

'De klimaatcrisis is echt aan het escaleren' 5-7

Keniaanse klimaatactiviste Elizabeth Wathuti over de nakende COP27

Klachten over werksituatie poetspersoneel aan de KU Leuven 8-9

Poetspersoneel moet evenveel werk verzetten met 8% minder werkuren

KU Leuven wapent zich tegen cyberaanvallen 10-11

Zelfs studentenaccounts kunnen een gevaar vormen voor de universiteit

Mijlpaal geslaagd in eerste zit 12-13

Studievoortgang onder het nieuwe mijlpaalsysteem lijkt positief

Our body, our choice: een feministisch pleidooi tegen de individualisering van abortus 14

Anna Claes legt de onderliggende ongelijkheden bloot in het huidige liberale discours

Strip 15

Werk van Lode Herregods

KVHV: 'We zijn ronduit tegen vernederende dopen' 16-17

Het Katholiek Verbond Hoogstudenten Vlaanderen viert zijn 120-jarige bestaan

Probeer eens een tijdje zonder pil 18

Medea Ghijsen licht haar scriptie over een tijdelijke anticonceptiestop toe

Apolloon wint historische vijftigste 24 urenloop 19

Samenvatting van de afgelopen editie van Leuvens grootste studentenevenement

Beeldpagina XL 20-21

Fotocollage van de 24 urenloop

Internationaal kort 22

Nieuws over Iran, de VS en meer

Genbewatering zorgt voor beter bier 23

De voor- en nadelen van genbewatering bij het brouwproces

navraag
Margaux Amant
34-37

Project Cornelia: een vruchtbare botsing van disciplines 24-26

Hoe een wandtapijt de verbinding vormt tussen Kunstgeschiedenis en Computerwetenschappen

Beeldpagina 27

Werk van Liza Imagojeva

Leuvense jongeren bouwen mee aan veilige nieuwe nachtclub 28

Nachtplan werkt aan nieuwe club die ook als safe space dient

Meester Jan 29

Kleine kunst van Abel Romkes

'De wereld zit niet te wachten op kunstenaars, maar heeft ze wel nodig' 30-31

Kunststudenten over de visie van de maatschappij op hun opleiding

Dubbel geboekt 32

Fatma Taspinar en Wim De Vilder over boeken met impact

Sjarels Crypto 33

Cryptisch puzzelplezier

KU Leugen 38-39

Ontdek lopen, begin bij de grond

EDITORIAAL

Poets, wederom poets

Sinds dit academiejaar poetst een nieuw schoonmaakbedrijf de gebouwen van de faculteit Sociale Wetenschappen en de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen. De vorige schoonmakers blijven poetsen op de KU Leuven, maar leveren vanaf nu werk onder een nieuwe firma. De overgang verliep echter niet vlekkeloos.

De KU Leuven stuurde aan op gemiddeld 8% minder schoonmaakuren, een besparingsmaatregel. Dat zou mogelijk moeten zijn door nieuwe poetstechnieken, al lijkt dat niet te stroken met de praktijk. Volgens een medewerker ontvingen ze geen tijdschema en kregen ze geen handvaten aangereikt om de gebouwen efficiënter te poetsen. Waar het nieuwe bedrijf zich wel op toelegde, was de invoering van een tijdsregistratiesysteem en de berekening van de maximale tijd om een winstmarge te bekomen.

'Het is kwalijk dat de meest kwetsbaren van de maatschappij kind van de rekening zijn'

Het resultaat is dat het vuil in de gebouwen ophoopt en de schoonmakers overwerkt zijn. Het zijn mensen die zich in een kwetsbare positie bevinden: ze hebben vaak een migratieachtergrond, spreken de taal soms niet en staan socio-economisch zwakker, net in een sector die getypeerd wordt door lage lonen en een hoge werkintensiteit. In die context hebben werknemers nauwelijks een stem om wantoestanden aan te kaarten.

De werkomstandigheden zijn grotendeels onttrokken aan controle van de KU Leuven. De firma heeft haar eigen sociaal overleg en de universiteit kan enkel toezien op het geleverde werk. Het noopt tot bezinning over nieuwe mechanismen voor de instelling om beter te kunnen toezien op de werkomstandigheden van de mensen die haar gebouwen schoonmaken.

De KU Leuven gaat niet vrijuit. De crisis treft ook de universiteiten, maar het is kwalijk dat de meest kwetsbaren van de maatschappij kind van de rekening zijn. De universiteit heeft een sociale verantwoordelijkheid en meet zich dat imago ook graag aan. Tijd om ernaar te handelen en onkuise werkomstandigheden bij haar schoonmaakpersoneel aan te pakken.☺

Simon Tibo is redacteur sociaal. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

lees verder op veto.be

Corona-effect op inschrijvingen

Geneeskunde lijkt uitgewerkt

61.398* studenten schreven zich dit academiejaar in aan de KU Leuven. Vooral Ingenieursstudies en Geschiedenis lokken meer studenten.

tekst: [Elien Stouten](#) en [Joanna Wils](#)
illustratie: [Freya Caris](#)

Op 28 oktober 2022 volgen in totaal 63.398 studenten les aan de KU Leuven. Daarmee breidt de universiteit zich uit met zo'n 800 extra inschrijvingen ten opzichte van vorig academiejaar.

De KU Leuven verwelkomt dit jaar 9.500 startende bachelorstudenten. Over alle opleidingen heen – zoals masters, voorbereidingsprogramma's en dergelijke – hebben 15.721 studenten zich voor het eerst ingeschreven aan de KU Leuven. Ook dat is een stijging ten opzichte van vorig jaar.

Ingenieursstudies en Geschiedenis populair

Onder de bacheloropleidingen blijken Industrieel ingenieur en Handelsingenieur populair. De inschrijvingen van nieuwe studenten stegen respectievelijk met zo'n 7% en 10%. Ook Geschiedenis doet het verrassend goed met 13% meer starters dan vorig jaar.

Een jaar geleden kwam de faculteit Architectuur als winnaar uit de bus, met een toename van maar liefst 22,6% nieuwe bachelorstudenten ten opzichte van academiejaar 2020-2021. Dit jaar boeten de architecten daar 8,5% op in.

De nieuwe opleiding Bachelor of European Studies kan in haar eerste jaar al 267 studenten overtuigen

De grote verliezer van vorig academiejaar, de bacheloropleiding Geologie, moest het in het eerste semester stellen met maar acht studenten. Traditioneel kent Geologie een klein aantal studenten. Acht studenten betekende weliswaar een terugval in de inschrijvingscijfers van 60% ten opzichte van het jaar daarvoor. Nu is het tij gekeerd met maar liefst zeventien nieuwe inschrijvingen.

De nieuwe opleiding Bachelor of European Studies kan in haar eerste jaar al 267 studenten overtuigen. De multidisciplinaire opleiding wordt georganiseerd met zeven andere universiteiten die deel uitmaken van Una Europa, een interuniversitair samenwerkingsverband met het oog op de ontwikkeling van een Europees hoger onderwijsnetwerk.

'Jongeren willen hun blik verruimen en mee debatteren over politieke en sociologische vraagstukken over de wereld', aldus Sels. Studenten tellen voor deze opleiding dubbel zoveel inschrijvingsgeld neer als andere bacheloropleidingen.

Daling bij ManaMa's en Farmacie

Hoewel de meeste cijfers in stijgende lijn gaan, is er hier en daar ook terugval te merken. Zo zullen dit jaar maar 3.469 studenten een master-na-master volgen. Dat is een daling van zo'n 4%.

De aula's zullen tijdens bachelorvakken van Farmaceutische Wetenschappen, Logopedische en Audiologische Wetenschappen en Geneeskunde ook iets leger zijn dan vorig jaar. Bij de eerste twee bedraagt de daling in inschrijvingscijfers van starters zo'n 20%, bij Geneeskunde 5%.

Bij de bacheloropleiding Farmaceutische Wetenschappen is dit een duidelijke daling ten opzichte van vorig jaar. Het aantal studenten is wel vergelijkbaar met 2020-2021, aldus Veerle Foulon, de decaan van de faculteit Farmaceutische Wetenschappen.

Volgens Foulon heeft de daling mogelijk te maken met de invoering van de verplichte ijkingsstoets dit academiejaar. 'Zowel de resultaten op wiskunde als chemie waren slechter dan we verwacht hadden. Waarschijnlijk heeft dat studenten afgeschrikt', vermoedt Foulon.

Geneeskunde blijft aan kop

De faculteit Geneeskunde kende vorig academiejaar grote populariteit, mogelijk te wijten aan een 'corona-effect', volgens decaan Paul Herijgers. De pandemie 'heeft heel wat jongeren de mogelijkheden van biomedische opleidingen getoond', stelde hij toen.

Hoewel de faculteit Geneeskunde een terugval in nieuwe inschrijvingen kent van 7,75% ten opzichte van vorig academiejaar, is ze in totaal de grootste faculteit met 10.399 studenten.

Ongeveer een op vijf studenten is een international

Daarmee verslaat ze de vorige kampioen in aantallen, de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen, die haar op de hielen zit met 9.745 studenten. De industriële ingenieurs volgen als derde in het rijtje met 5.916 ingeschrevenen.

Lokaal en internationaal

Ongeveer een op vijf studenten is een international. De Nederlandse en Chinese nationaliteit zijn het best vertegenwoordigd aan de KU Leuven met respectievelijk 1.627 en 1.584 ingeschrevenen. 60% van de buitenlandse studenten komt van buiten de EU.

Rector Luc Sels haalt in die context specifiek de Engelstalige bacheloropleidingen aan: 'De krachtige reputatie van de universiteit, gecombineerd met de uitstraling van Brussel, overtuigt steeds meer jonge internationale studenten om te opteren voor opleidingen zoals Business Administration of Business Engineering.'

Campussen buiten Leuven trekken in het algemeen veel studenten aan. Zo is het aantal studenten dat zich voor het eerst inschrijft voor een hogere studie, ook wel 'generatiestudenten' genoemd, in Brugge en Geel toegenomen met bijna 40%.

De sterkte van die campussen ligt volgens de rector bij het 'unieke aanbod dat verschilt van dat van naburige onderwijsinstellingen' in combinatie met de 'excellentie' van de KU Leuven.

Daarbovenop bieden de campussen onderwijskansen dichterbij huis, wat het succesverhaal compleet maakt. Toch wordt het campusbeleid niet altijd even positief onthaald, dat bleek nog toen de KU Leuven haar campus in Antwerpen verhuisde.☺

*De cijfers in dit artikel zijn opgetekend op 28 oktober.

'De klimaatcrisis is echt aan het escaleren'

De Keniaanse klimaatactiviste Elizabeth Wathuti werkt toe naar COP27. Haar boodschap aan Zuhair Demir is duidelijk: 'Mensen met een stoel aan de onderhandelingstafel moeten zelf ook aanwezig zijn.'

tekst: [Wolf France](#)
beelden: [Oxfam](#)

Daags na Walk for our Future, de klimaatmars van Klimaatcoalitie, ontmoeten we de Keniaanse klimaatactiviste Elizabeth Wanjiru Wathuti. Ze heeft de gevolgen van de klimaatontwrichting in haar land zelf kunnen zien en trekt nu aan de mouwen van wereldleiders om hen te overtuigen het herstel van de geleden schade te financieren.

We spreken haar naar aanleiding van COP27 (de zevententwintigste conference of the parties), de jaarlijkse klimaatconferentie die al 27 kaarsjes mag uitblazen en dit jaar in Egypte plaatsvindt. Vorig jaar maakte de wereld kennis met Wathuti, toen ze op COP26 in Glasgow de verzamelde wereldleiders toesprak. Dit jaar zet ze door en lanceerde ze een open brief om de organisatoren en wereldleiders het belang van steun aan reeds getroffen gemeenschappen duidelijk te maken.

Hoe ben je klimaatactivist geworden?

Elizabeth Wathuti: 'Ik groeide op in een van de meest bosrijke gebieden in Kenia. Toen ik jong was, waren de waterwegen die door onze bossen stromen nog helder. Stelselmatig zijn de waterniveaus in mijn streek echter omlaag gegaan. Ik heb het ecosysteem waarin ik leefde dus heel vroeg echt zien veranderen.'

'Toen ik later met kinderen begon te werken, ben ik de natuur in mijn streek via die kinderen steeds meer beginnen te appreciëren. Zo hielp ik kinderen om bomen te planten op de speelplaats en leerde ik hun hoe ze zelf voedsel kunnen verbouwen. Zo konden die kinderen zichzelf een onderdeel van de oplossing voor de klimaatontwrichting voelen.'

Hoe evolueerde dat ecologisch bewustzijn naar activisme?

'Ik begon in te zien dat niet iedereen zich op dezelfde manier onderdeel voelde van de natuur. Het werd me steeds duidelijker dat het essentieel was dat wat wij lokaal deden een internationaal platform kreeg. De bomen die ik toen samen met die kinderen geplant heb, zullen het namelijk ook niet overleven als we naar een planeet gaan die bijvoorbeeld 2,7°C warmer is.'

'Momenteel kennen we al vijf regenseizoenen lang aanhoudende droogte in Kenia'

'Ik heb zelf ervaren hoe het klimaat steeds onvoorspelbaarder is geworden. Oogsten mislukken vaker in mijn streek en mensen weten niet meer wanneer ze welke gewassen moeten planten om te kunnen overleven. Ik reis de wereld rond om de stemmen van de mensen die erg geraakt worden door klimaatverandering een internationaal publiek te geven. Hopelijk kan ik zo wereldleiders aansporen om de broodnodige actie te ondernemen.'

Hoe erg is de situatie momenteel in Kenia?

'Momenteel kennen we in de Hoorn van Afrika al vijf regenseizoenen lang aanhoudende droogtes. De levens van bijna twee miljoen mensen worden daardoor bedreigd, in het bijzonder de gemeenschap in Wajir in het noordoosten, waar ik veel tijd heb doorgebracht. Die gemeenschap is voor tachtig procent van haar voedselvoorziening afhankelijk van haar vee, maar heeft de laatste jaren honderden dieren verloren. Nu kan je enkel nog de karkassen van die dieren zien liggen op de wegen.'

'Alles wat nu gebeurt, is het gevolg van de vele jaren zonder klimaatactie'

'Daarnaast is het door de droogte ook moeilijker om gewassen te telen. Daardoor stijgt het risico op ondervoeding nog meer. Iedereen wordt daardoor getroffen, maar kinderen in het bijzonder. Zo lijden baby's ook onder de ondervoeding van hun moeder. Wanneer moeders ondervoed zijn, kunnen ze niet voldoende melk aanmaken om hun kinderen te zogen.'

'Die effecten van de droogte op hun vee zorgen ervoor dat het onderwijs van kinderen er ook vaak abrupt wordt onderbroken. Ouders die geen andere vorm van inkomen hebben, laten hun kinderen niet meer naar school gaan. Zo ken ik een tienjarig meisje dat elke dag met de overblijvende geiten van haar familie kilometers aan een stuk naar water moet gaan zoeken. Als ze niet genoeg water vindt onderweg, komt ze soms met minder geiten terug dan waarmee ze vertrokken is.'

'Voor meisjes als zij wordt het leven bovendien veel onveilig. De watercrisis en voedselonzeekerheid doen het geweld toenemen. Omdat mensen

verplicht worden om in andere gebieden op zoek te gaan naar water, komen ze vaak in conflict met andere gemeenschappen. De klimaatcrisis is echt aan het escaleren.'

Hoe gaan politici in Kenia om met het probleem?

'We hebben net een nieuwe regering die veelbelovend lijkt. Ze meent dat de klimaatcrisis bovenaan de agenda zal staan de komende jaren en heeft die belofte direct in de praktijk omgezet. Twee dagen na de vorming van die regering zijn de politici al voedselpakketten beginnen te verdelen onder de slachtoffers van de droogte. We zullen moeten afwachten hoe hun aanpak verder evolueert.'

Hoe kunnen regeringen uit het Globale Noorden landen als Kenia helpen?

'Alles wat nu gebeurt, is het gevolg van de vele jaren zonder klimaatactie. Ondanks de waarschuwingen van wetenschappers en gemeenschappen die reeds getroffen werden, is de klimaatcrisis lang genegeerd. Regeringen uit het Globale Noorden hebben de verantwoordelijkheid om diegenen die het meest lijden onder de klimaatcrisis te helpen.'

'Wat de mensen in Wallonië meemaken is voor velen onder ons al jaren de realiteit'

'Nu ook landen in het Globale Noorden de impact beginnen te voelen, hoop ik dat die landen eindelijk wakker worden en hun verantwoordelijkheid met beide handen grijpen. Zo ben ik de slachtoffers van de overstromingen in Wallonië gaan bezoeken. Ik heb enorm interessante gesprekken met die mensen gehad. Wat zij nu meemaken is voor velen onder ons al jaren de realiteit.'

'Slachtoffers krijgen nauwelijks steun ook al zijn degene die het zwaarst getroffen worden, vaak het minst verantwoordelijk voor de klimaatcrisis. Het is dus belangrijk dat rijke landen de gemeenschappen die getroffen zijn onmiddellijk beginnen te steunen.'

Hoe moet die steun er volgens jou uitzien?

'Het begin van steun is erkennen dat de situatie waar wij nu mee zitten, gecreëerd is door hun gebrek aan actie. Mensen die nu lijden hebben nood aan steun van over de hele wereld. We hebben nood aan internationale solidariteit. We moeten tonen dat we geven om die mensen.'

'Moeten betalen voor rampen die je zelf niet hebt gecreëerd is gewoonweg onrechtvaardig'

'Er zijn al beloftes rond de financiering van Loss and Damage (*term gebruikt door het UNFCCC om de schade door menselijke klimaatverandering te benoemen, red.*) gemaakt en nu moeten we zorgen

dat die beloftes worden nagekomen. Niet elk rijk land vindt dit probleem even urgent. Het is een blijvend gevecht om het op de agenda te plaatsen.'

'Sommige landen willen hieraan tegemoet komen door de bestaande financiering te versterken, maar die heeft gefaald. Nu worden vaak leningen gegeven aan landen die schade hebben geleden. Die leningen maken het onmogelijk voor mensen om te herstellen aangezien ze nog zwaarder in de schulden worden geduwd. Moeten betalen voor rampen die je zelf niet hebt gecreëerd is gewoonweg onrechtvaardig!'

Ben je optimistisch over wat COP27 kan bereiken omtrent Loss and Damage?

'Deze COP zal bepalend zijn, al weet ik niet of ik optimistisch kan zijn. Leiders moeten COP27 als een opportuiniteit aangrijpen om internationale solidariteit en klimaatrechtvaardigheid centraal te plaatsen. We zullen op die nagel blijven slaan.'

'Het is belangrijk dat de middelen voor loss and damage direct naar de getroffen gemeenschappen gaan'

'Het is indrukwekkend hoe organisaties en jonge mensen samenkomen om dit onderwerp op de agenda te plaatsen en te houden. Leiders moeten daar een voorbeeld aan nemen. Ik heb een open brief geschreven die ik persoonlijk ga overhandigen aan de voorzitter van de COP om hen dit voorbeeld voor te houden. De brief heeft al meer dan 100.000 ondertekenaars en er blijven handtekeningen bijkomen.'

Wanneer zal COP27 voor jou een succes zijn?

'Op de vorige Conference of the Parties werd door wereldleiders beslist om over Loss and Damage te blijven praten. Zo'n uitkomst is voor deze COP uiteraard onvoldoende. We eisen dat er een organisatie wordt opgericht om de financiering te verdelen en duidelijk wordt waar de financiering van die organisatie vandaan zal komen.'

'Conferenties zoals de COP hebben het potentieel om echt het verschil te maken'

'Het is belangrijk dat de middelen die zo'n organisatie kan uitreiken direct naar de getroffen gemeenschappen gaan. We willen dat de mensen die net getroffen zijn, geholpen worden. Overbodige tussenstappen kunnen we missen als kiespijn.'

'We praten al jaren over de nood van zo'n organisatie, maar er bestaat nog steeds niets dat ook maar in de buurt komt. Rond het afwenden van klimaatproblemen en het aanpassen aan klimaatverandering (*de twee andere onderdelen van de strijd tegen klimaatverandering volgens het UNFCCC, red*) bestaan er wel al financieringsmechanismen. Al gebeurt er ook daar niet genoeg.'

Wat vind je van het hele systeem van de COP? Vorig jaar heb je de kans gekregen om die vanop de eerste rij mee te maken.

'De COP heeft net zoals vele andere conferenties het patroon dat er veel zaken beloofd worden, die dan uiteindelijk niet worden waargemaakt. Dat is volgens mij de grote tragedie van klimaatconferenties. Wereldleiders doen na hun terugkeer iets anders dan ze eerder beloofden.'

'Als de mensen die beslissingsmacht hebben hun verantwoordelijkheid ontlopen, wie zal er dan de beslissingen nemen?'

'Maar de COP zou er anders kunnen uitzien. Beeld je eens in dat leiders niet enkel de belangen van hun land zouden vertegenwoordigen, maar echt samen zouden komen om collectief actie te ondernemen. Conferenties zoals de COP hebben het potentieel om echt het verschil te maken.'

'Momenteel is echter niemand bereid om de eerste stap te zetten. Iedereen kijkt naar elkaar en wacht af. Maar dat is niet hoe klimaatleiderschap eruitziet! Mensen zijn aan het sterven, mensen zijn aan het lijden, en we moeten echt iets doen om dat tegen te gaan. Als leiders die stap gewoon

zetten, kunnen we de wereld tonen dat we om deze crisis en hun leven geven.'

Zuhal Demir, de Vlaamse minister van Klimaat heeft beslist om niet naar COP27 te gaan omdat er volgens haar toch niets beslist wordt. Is dat dan de juiste reactie?

'Neen. De mensen die rechtvaardigheid en verandering eisen, hebben zelf geen stoel aan de onderhandelingstafel. Niet omdat ze niet willen, maar omdat het systeem zo ontwikkeld is dat hun stem niet vertegenwoordigd wordt.'

'En als hun stemmen toch deels vertegenwoordigd zijn, is dat het gevolg van een lange strijd. Inheemse bevolkingsgroepen, vrouwen, *frontline communities* en mensen van kleur hebben allemaal moeten vechten om aanwezig te kunnen zijn op de plaatsen waar ze gehoord willen worden.'

'We moeten onze stem blijven verheffen totdat er echt iets verandert'

'De mensen met een stoel aan de onderhandelingstafel hebben dus de verantwoordelijkheid om zelf aanwezig te zijn. Als de mensen die beslissingsmacht hebben hun verantwoordelijkheid ontlopen, wie zal er dan de beslissingen nemen? Hoe kan de klimaatcrisis opgelost worden als zelfs

degenen die we vertrouwen om voor ons beslissingen te nemen niet aanwezig zullen zijn?'

Vorige week zondag was je aanwezig op de klimaatmars in Brussel. Wat zou je willen zeggen tegen de mensen die naast jou liepen?

'Het was echt fantastisch om die duizenden mensen te zien. Het was een prachtig teken van solidariteit met degenen die reeds getroffen worden en een sterk signaal over de urgentie van het probleem.'

'Mijn belangrijkste boodschap aan die mensen is om te blijven vechten voor klimaatrechtvaardigheid. De klimaatcrisis is nog lang niet opgelost. Regeringen reageren nog steeds niet hard genoeg. We moeten onze stem blijven verheffen totdat er echt iets verandert.'

'De echte verandering zal namelijk niet tijdens die twee weken durende conferentie plaatsvinden. Het is wanneer die wereldleiders weer terugkeren naar hun land, dat we de plicht hebben om hen te blijven wijzen op hun verantwoordelijkheid.'

'Daarnaast is het heel belangrijk dat we het momentum van de klimaatbeweging behouden en dat die blijft groeien. We moeten de gemeenschappen in de frontlinies van de klimaatcrisis blijven steunen en onze leiders tonen hoe collectieve actie eruitziet. Ik ben ervan overtuigd dat mensen de macht hebben om de wereld zo te veranderen.'

Klachten over werksituatie poetspersoneel aan de KU Leuven

De KU Leuven gaat dieper in zee met schoonmaakbedrijf Atalian. In het contract oppert de universiteit voor gemiddeld 8% minder schoonmaakuren. Klachten over de werksituatie zwellen aan.

tekst: [Elien Stouten](#) en [Simon Tibo](#)
beeld: [Bavo Nys](#)

'Ik moest eerst twee gebouwen schoonmaken onder mijn vorige werkgever, nu moet ik drie gebouwen poetsen in dezelfde tijdspanne', getuigt een Franstalige werknemer van Atalian anoniem. 'Ik geraak nooit op tijd klaar', vervolgt hij.

Net zoals zijn collega's is hij recent tewerkgesteld door Atalian, een van oorsprong Frans dienstenbedrijf in schoonmaak en andere sectoren. Sinds dit academiejaar is het bedrijf aangesteld om de Leuvense sites van de faculteit Sociale Wetenschappen en de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen proper te houden.

Werknemers van Atalian, maar ook KU Leuven-personeel, trekken aan de alarmbel over de werksituatie

Daarbij honoreert Atalian de verplichting van de KU Leuven en neemt ze de werknemers van de vorige onderaanneming onder dezelfde voorwaarden over in loondienst, bevestigt Stefaan Saeys, directeur van de technische diensten aan de KU Leuven.

In het contract stuurt de KU Leuven ook aan op gemiddeld 8% minder schoonmaakuren dan onder de vorige onderaanneming het geval was. Net daar lijkt het schoentje te knellen: werknemers van Atalian, maar ook KU Leuven-personeel, trekken aan de alarmbel over de werksituatie.

Een oude bekende

Atalian is geen nieuwe vis in de vijver van onderaannemingen aan de KU Leuven. Van de clusters gebouwen waarvan de universiteit de schoonmaak uitbesteedt, nam Atalian al bijna de helft voor haar rekening.

'Wij wijken af van de traditionele openbare aanbesteding, waarbij de laagste in prijs die binnenhaalt'

[Stefaan Saeys](#), directeur technische diensten KU Leuven

'Toevallig', reageert Saeys. Net zoals elk bedrijf dat dingt naar de openbare aanbesteding van de KU Leuven, heeft Atalian zich moeten onderwerpen aan een controle van de universitaire

kwaliteitseisen inzake onder meer organisatie en communicatie. 'Wij wijken af van de traditionele openbare aanbesteding, waarbij de laagste in prijs die binnenhaalt', aldus Saeys.

Geen takenschema ontvangen

De kwaliteitseisen schijnen onvoldoende. Met de overdracht aan Atalian doet een tijdsregistratiesysteem zijn intrede bij de schoonmakers. Saeys duidt dat het bedrijf een eigen methodiek heeft, die verschilt van de vorige werkgever.

Wat de anonieme werknemer niet gepoetst krijgt in de voorziene tijd, moet hij onaangeroerd laten liggen tot de volgende keer

Volgens de anonieme werknemer berekent Atalian de minimale tijd om een winstmarge te bekomen. 'Ik geraak nooit op tijd klaar. *Jamais*. Ik heb geen minuut te veel.' Hij verwijst naar twee gebouwen op de Leuvense site van de faculteit Sociale Wetenschappen. 'Voor elk gebouw is er telkens maar twee uren tijd. Dat is veel te weinig.'

De werknemer heeft geen takenschema ontvangen. Logisch, vindt hij: 'Vijftien minuten voor dat lokaal, vijf minuten voor dat bureau ... Dat telt op tot meer dan de voorziene twee uren per gebouw.'

'De schema's van alle gebouwen bestaan', bevestigt Saeys. 'Het is de verantwoordelijkheid van Atalian om eigen medewerkers te voorzien van duidelijke, eenvoudige, maar complete informatie om de schoonmaaktaken uit te voeren naar de kwaliteitseisen vastgelegd volgens de schoonmaakovereenkomst', bevestigt Kim Meeus, hoofd van de dienst Schoonmaak aan de KU Leuven. Volgens Saeys maakt de leidinggevende van de firma een fout als dat niet gebeurd zou zijn.

Gemiddeld 8% minder schoonmaakuren

Wat de anonieme werknemer niet gepoetst krijgt in de voorziene tijd, moet hij onaangeroerd laten liggen tot de volgende keer. Bij de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen en de faculteit Sociale Wetenschappen zijn recent klachten te horen over de properheid van de lokalen.

De KU Leuven ging bij aanvang van de nieuwe aanbesteding uit van een reductie van het aantal

schoonmaakuren met gemiddeld 8%. Op enkele plaatsen is er een besparing van maximaal 12,5%, wat ook haalbaar is volgens Saeys, 'gezien de nieuwe technieken, de invoering van hybride werk bij KU Leuven-personeel en hoe frequent een aula gepoetst moet worden.'

Sabine Vandenplas, administratief directeur van de faculteit Sociale Wetenschappen, ziet echter dat de werknemers 'geen handvaten hebben gekregen om met de nieuwe situatie om te gaan' en zodanig zelf prioritaire taken moeten kiezen.

Structureel probleem

'Het is een systematisch probleem dat te wijten is aan uitbesteding, onderaanneming, fragmentatie en flexibilisering - werknemers zitten onder verschillende wettelijke kaders', stelt Valeria Pulignano, professor Sociologie, gespecialiseerd in werknemersrelaties, arbeidsmarkten en ongelijkheid.

'Als je reclameert, zeggen de vakbonden dat je niet snel werk zal vinden bij een ander schoonmaakbedrijf'

[anonieme werknemer](#)

De sector wordt getypeerd door lage lonen, hoge werkintensiteit en een hoog percentage vrouwelijke werknemers, vaak met een migratieachtergrond. Kortom, het gaat over 'mensen die vaak in een kwetsbaar statuut zitten', vat Wim Grevendonk van ABVV KU Leuven samen. Dat bemoeilijkt de zaak, vindt Vandenplas: 'Mensen in preciaire situaties dikwijls vaak minder mondig, spreken de taal niet en staan socio-economisch zwakker.'

De anonieme werknemer kan zijn bezorgdheid niet uiten bij de eigen vakbond: 'Ze doen niets. Als je reclameert, zeggen de vakbonden dat je vandaag de dag niet snel werk zal vinden bij een ander schoonmaakbedrijf.'

Dat verwondert Pulignano niet: in een situatie gekenmerkt door uitbesteding aan private dienstverleners en economische crisis missen vakbonden de slagkracht om over betere werkcondities te onderhandelen.

Invulling van het contract

Pulignano wijst op de specificaties van de KU Leuven, opgenomen in het contract tussen Atali-

'Ik weet niet of er met zorg wordt omgegaan met de mensen'

Sabine Vandeplas, *administratief directeur faculteit Sociale Wetenschappen*

an en de universiteit. Het contract laat Atalian toe om zelf het aantal schoonmakers en poetsbeurten per lokaal te bepalen. Sommige dienstverleners hebben volgens Pulignano de neiging om minder werknemers in te zetten en hen meer ruimtes te laten schoonmaken.

Geert Swaelens, marketing- en communicatiemanager bij Atalian: 'Als professioneel aanbieder respecteren we vanzelfsprekend alle sociale wetgeving en bieden we, als lid van de beroepsfederatie Algemene Belgische Schoonmaakunie (ABSU, *de nationale federatie van de schoonmaaksector, red.*), onze diensten aan conform de normen betreffende productiviteit en kwaliteit.'

Onduidelijkheid over monitoring

De universiteit werkt momenteel samen met Atalian aan oplossingen. Zo leert Atalian nieuwe technieken aan het personeel aan. 'Dat zijn de schoonmaakmethodes en -producten die evolueren om zaken properder en gemakkelijker net te maken', stelt Saeyns.

Daarnaast beoordelen Atalian en de KU Leuven samen elke klacht vanuit het poetspersoneel geval per geval. Klachten vanuit het KU Leuven-personeel dienen louter om de effectiviteit van het schoonmaakpersoneel te monitoren.

Vandeplas bevestigt dat de dienst Schoonmaak van de KU Leuven vraagt om melding te maken van vuiligheden. 'Ik weet niet of er met zorg wordt omgegaan met de mensen', stelt ze, waardoor ze haar aangiftes niet in het volste vertrouwen kan doen.

Pulignano ziet soelaas in voorbeelden: 'Kijk naar *good practices*, maar houd rekening met de particuliere context.' Grevendonk stelt dat inbesteding aan de universiteit of zelfs nationalisering in de vorm van een Belgisch 'rijkskorps' van schoonmakers – naar het voorbeeld van onze noorderburen – meer garanties biedt op een kwalitatieve opvolging van het gevoerde personeelsbeleid.

Hij is geen voorstander van een verstrenging van de kwaliteitseisen voor uitbesteding, omdat

de controle daarop in de praktijk onhaalbaar is. Atalian heeft immers haar eigen ondernemingsraad, een sociaal overlegorgaan op bedrijfsniveau. Zodoende kan de KU Leuven enkel de kwaliteit van het geleverde werk opvolgen, niet de kwaliteit van het gevoerde personeelsbeleid.

Morele verantwoordelijkheid

Pulignano benadrukt het nut van specialisatie in de eigen kernactiviteit, maar wijst ook op het gevaar van uitbesteding: diffusie van verantwoordelijkheid. Door een onderaanneming het heft in handen te geven, verliest de opdrachtgever zijn controle op de werkcondities van het poetspersoneel. De denkoefening over instrumenten en manieren om aansprakelijkheid in onderaannemingsprocessen te garanderen mag niet uitblijven, volgens Pulignano.

De universiteit moet een maatschappelijke voortrekkersrol opnemen en het goede voorbeeld geven, aldus Grevendonk. 'We zouden als KU Leuven toch niet mee mogen doen aan een *race-to-the-bottom*.'⁵

Op 12 december om 13u00 organiseert ABVV KU Leuven een open webinar over het schoonmaakpersoneel en de manieren waarop hun arbeidsvoorwaarden beter gerealiseerd zouden kunnen worden in de praktijk. Interesse? Mail naar abbv@kuleuven.be.

KU Leuven wapent zich tegen cyberaanvallen

In de strijd tegen cybercriminaliteit beveiligd de KU Leuven alle toegangspoorten tot haar digitale systemen. Zelfs via studentenaccounts zouden hackers de dagelijkse werking enorm kunnen verstoren.

tekst: [Joanna Wils](#)
illustraties: [Freya Caris](#)

Voor wie zich dit jaar voor het eerst inschreef aan de KU Leuven is de multifactorauthenticatie (MFA) al dagelijkse kost, voor andere studenten wordt het systeem binnenkort ook verplicht. Wachtwoorden zijn binnenkort verleden tijd: studenten zullen met hun gsm of tablet op hun gebruikersaccount van de KU Leuven moeten inloggen.

MFA komt de privacy van de student ten goede, maar is vooral bedoeld om alle toegangen tot het systeem van de KU Leuven zo goed mogelijk af te schermen. Want zelfs toegang tot het gebruikersaccount van een student blijkt kostbaar.

Alle toegangspoorten bewaken

'Je kan ervan uitgaan dat elk gebruikersaccount waardevol is voor een hacker', vertelt Jan De Baere van het ICTS-management. Zodra hackers via een gebruikersaccount een systeem binnen zijn geraakt, kunnen ze namelijk kennis verwerven over het netwerk en zijdelingse bewegingen maken naar beheerdersaccounts. Op die manier kunnen ze zich steeds meer rechten van het systeem toe-eigenen.

De hacking van een systeem kan verregaande gevolgen hebben. 'Hackers kunnen wijzigingen in het systeem aanbrengen en achterpoortjes installeren zodat ze later opnieuw zouden kunnen binnenbreken', zegt Bart Preneel, hoofd van de onderzoeksgroep Computer Security and Industrial Cryptography group (COSIC). 'Na zo'n hacking moet je je systeem weer van nul opbouwen.'

'In de digitale wereld hebben spionnen ook meteen de macht om systemen te saboteren'

[Bart Preneel](#), hoofd onderzoeksgroep COSIC

Hij argumenteert dat de problemen met wachtwoorden veelvuldig zijn. 'Mensen kiezen vaak gemakkelijke wachtwoorden. Ze schrijven ze vaak op of hergebruiken ze voor veel verschillende sites. Daarnaast is phishing een groot probleem.' Dat is een vorm van internetfraude waarbij oplichters vertrouwelijke informatie ontfutselen door nietsvermoedende internetgebruikers te laten inloggen op vervalste websites.

Machtige spionnen

Preneel maakt een vergelijking met de reële wereld: 'Er is altijd intelligentieverzameling geweest – spionage is van alle tijden. Maar in de echte wereld verwerven spionnen geen controle over systemen, in de digitale wereld wel. Wie in digitale systemen inbreekt, kan de informatie niet enkel lezen, maar het systeem ook saboteren.'

'Gijzelsoftware is een echt verdienmodel geworden'

[Bart Preneel](#), hoofd onderzoeksgroep COSIC

Daar bestaat bezorgdheid over, zowel aan de KU Leuven als op geopolitiek vlak. Zo lijkt een cyberoorlog

waarbij water-, elektriciteits- of telecommunicatienetwerken worden platgegooid, niet ondenkbaar.

'Hackers hebben met gijzelsoftware een echt verdienmodel gevonden', vertelt Preneel. Ze breken bij een organisatie in, maken vervolgens een laterale beweging en tot slot bemachtigen ze systeembeheerdersrechten.

Op dat moment kunnen ze informatie vercijferen en geld eisen om de informatie weer beschikbaar te maken. Door het gebruik van cryptomunten is het bovendien moeilijk om de hackers via de betaling op te sporen. 'Sommige hackers zijn slordig, maar de meeste zijn goed georganiseerd', vertelt Preneel.

Daar komt nog eens bij dat de proliferatie in de cyberwereld enorm groot is. Preneel: 'Tools van een overheidsinstelling waar jarenlang door verschillende mensen aan is gewerkt, kunnen ook door criminelen worden gebruikt, zodra ze die kunnen bemachtigen.'

Mystery hackers

Wie de hackers precies zijn en waar ze op uit zijn, blijkt moeilijk te bepalen. 'Je ziet dat er pogingen zijn om je systeem binnen te dringen, maar je weet niet wie er achter zit', getuigt Jan De Baere, van het ICTS-management. Ook over hun motieven bestaat onduidelijkheid: er is zowel ongerustheid over hackers die op data uit zijn, als over hackers die systemen willen vercijferen in ruil voor losgeld.

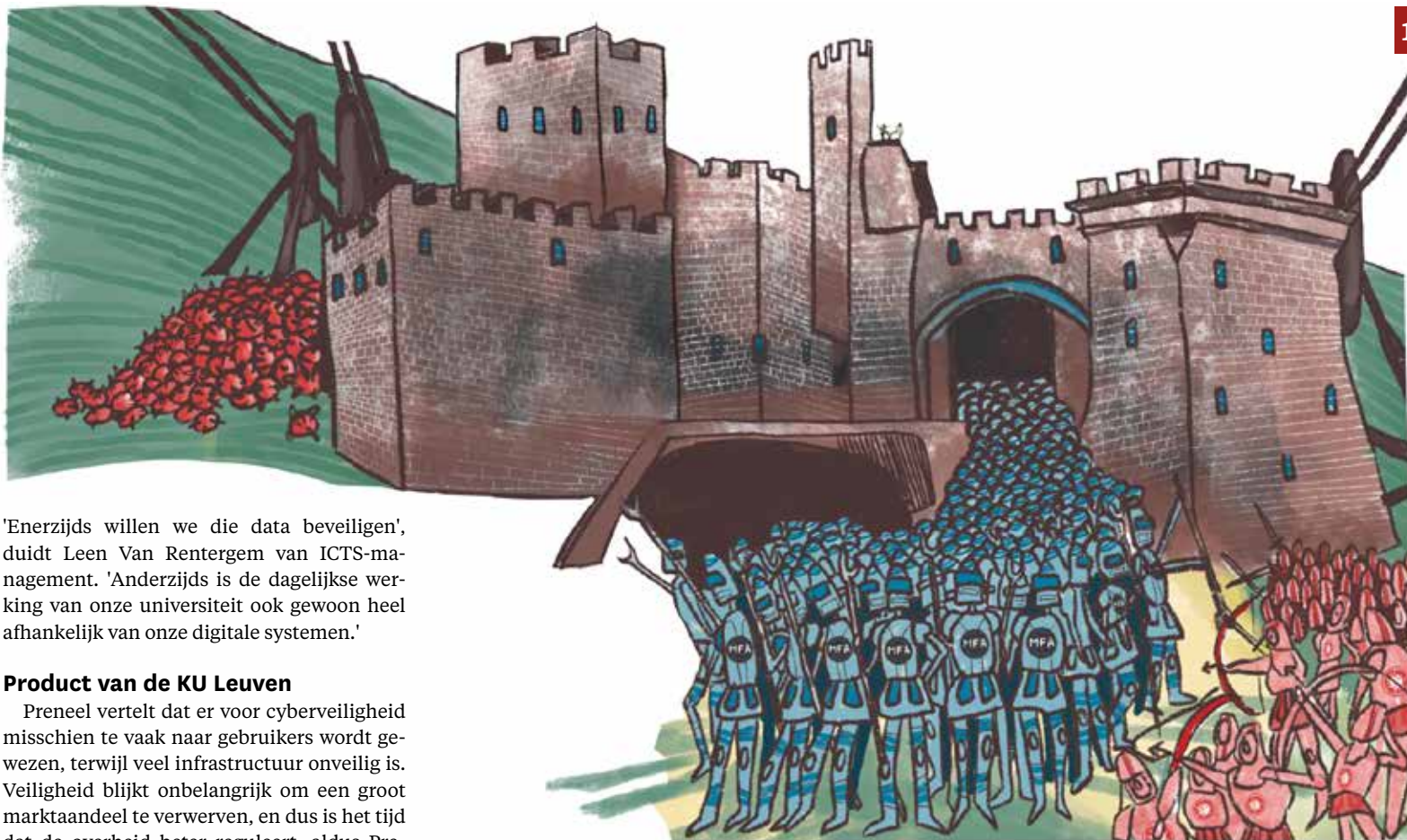
'De dagelijkse werking van de universiteit is afhankelijk van de digitale systemen'

[Leen Van Rentergem](#), ICTS-Management

'Velen zitten in Rusland', vertelt Preneel, 'en daar zal Poetin weinig aan doen. Het is een soort criminaliteit die door de staat gedoogd wordt en zo een wapen vormt tegen buitenlandse economieën.'

Aangezien de maatschappij en ook de KU Leuven steeds digitaal worden, staat wel vast dat de gevolgen van een geslaagde aanval enorm kunnen zijn. De hoeveelheid persoons- en onderzoeksgegevens in de systemen van de universiteit is groot.

'Enerzijds willen we die data beveiligen', duidt Leen Van Rentergem van ICTS-management. 'Anderzijds is de dagelijkse werking van onze universiteit ook gewoon heel afhankelijk van onze digitale systemen.'

Product van de KU Leuven

Preneel vertelt dat er voor cyberveiligheid misschien te vaak naar gebruikers wordt gewezen, terwijl veel infrastructuur onveilig is. Veiligheid blijkt onbelangrijk om een groot marktaandeel te verwerven, en dus is het tijd dat de overheid beter reguleert, aldus Preneel.

'We zijn fier dat we onze veiligheid niet moeten uitbesteden'

Leen Van Rentergem, ICTS-Management

Met de Authenticator neemt de universiteit alvast het heft in eigen handen. Van Rentergem: 'We zijn fier dat we onze eigen veiligheidsspecialisten hebben, en dat we onze beveiliging niet moeten uitbesteden.' De tool werd ontwikkeld binnen de onderzoeksgroep van professor Bart Preneel van ESAT en wordt nu ook gecommmercialiseerd in een spin-off nextAuth.

Netwerktogingen beter afschermen is 'één element van de puzzel', vertelt Preneel. De beveiliging van harde schijven van laptops en smartphones is een ander element. Van Rentergem voegt toe: 'We voeren permanent testen uit om te controleren of onze systemen veilig zijn en proberen ook te sensibiliseren rond phishing.'

Universiteit-slachtoffers

ICTS bevestigt dat er wel degelijk cyberaanvallen tegen de KU Leuven gebeuren, maar dat de universiteit tot nog toe redelijk gespaard is gebleven. De Universiteit Maastricht werd eind 2019 slachtoffer van een cyberaanval, wat haar 197.000 euro aan losgeld kostte. Ook hogeschool VIVES kreeg met hackers te maken, maar die slaagden er niet in om gegevens te bemachtigen.☺

Tegen Kerstmis logt elke student in met multifactorauthenticatie

Binnenkort volstaat een wachtwoord niet langer om op Toledo in te loggen. Om de cyberveiligheid aan de KU Leuven te verhogen, wordt een verplichte multifactorauthenticatie uitgerold.

tekst: [Joanna Wils](#)

Omwille van een groeiende bezorgdheid over cybercriminaliteit schakelen KU Leuven studenten dit semester verplicht over naar een systeem van multifactorauthenticatie (MFA). Enkel met een wachtwoord inloggen op Toledo wordt zo verleden tijd.

Voortaan zal elke student een 'tweede factor' moeten voorleggen. 'Zo wordt er gecontroleerd of het zeker om de juiste gebruiker gaat', legt Bart Preneel uit, hoofd van de onderzoeksgroep Computer Security and Industrial Cryptography group (COSIC) die de technologie ontwikkelde. Naast iets wat een gebruiker weet, zoals een pincode, vereist MFA ook iets wat de gebruiker heeft, zoals een geregistreerde smartphone, of iets wat eigen aan is aan de persoon, zoals een vingerafdruk.

'MFA maakt een wereld van verschil'

Leen Van Rentergem, ICTS-Management

Studenten zullen dus steeds hun gsm of tablet bij de hand moeten hebben om in te loggen. Studenten die geen smartphone hebben, zullen telkens een sms met code moeten aanvragen. Velen vinden het een grote moeite, maar qua beveiligingsniveau

maakt het 'een wereld van verschil', vertelt Leen Van Rentergem, deel van ICTS-management. Ze voegt eraan toe dat het systeem zelfs gebruiksvriendelijker is dan een wachtwoord zodra studenten er vertrouwd mee zijn.

Studenten moeten de Authenticator-app downloaden, waarna ze hun smartphone kunnen registreren. Nadat een pincode is ingesteld, kan je ook kiezen voor gezichtsherkenning of de herkenning van je vingerafdruk. Jan De Baere, deel van het ICTS-management, benadrukt dat die biometrische gegevens enkel op je eigen toestel worden opgeslagen. 'De KU Leuven heeft geen toegang tot die gegevens.'

Uitrol op basis van r-nummers

De technologie werd aan de KU Leuven ontwikkeld door de COSIC-onderzoeksgroep en ook door hen uitgetest. Personeel gebruikt het systeem al langer en ook studenten die zich dit academiejaar voor het eerst aan de KU Leuven inschreven, gebruiken het systeem sinds september.

Voor andere studenten wordt het systeem vanaf november uitgerold. Het laatste cijfer van je r-nummer bepaalt wanneer je aan de beurt bent. Tegen Kerstmis logt geen enkele student aan de KU Leuven nog met een simpel wachtwoord in.☺

Mijlpaal geslaagd in eerste zit

Na één jaar mijlpaal zijn de slaagcijfers voor generatiestudenten uit het eerste jaar licht gestegen. De maatregel waar jarenlang zoveel rond te doen was, lijkt haar doel niet te missen.

tekst: [Wolf France](#)
beelden: [Cath Hermans](#) en [KU Leuven](#)

Sinds begin vorig academiejaar moeten studenten na het tweede jaar van hun opleiding voor alle eerstejaarsvakken geslaagd zijn om aan de derde fase te kunnen starten. Deze regel, beter bekend als 'de eerste mijlpaal', was een van de speerpunten van Luc Sels tijdens zijn campagne voor de rectorverkiezingen van 2017. Het vervangt de regel dat je na het tweede jaar voor vijftig procent van alle vakken moet geslaagd zijn om je richting te mogen blijven volgen.

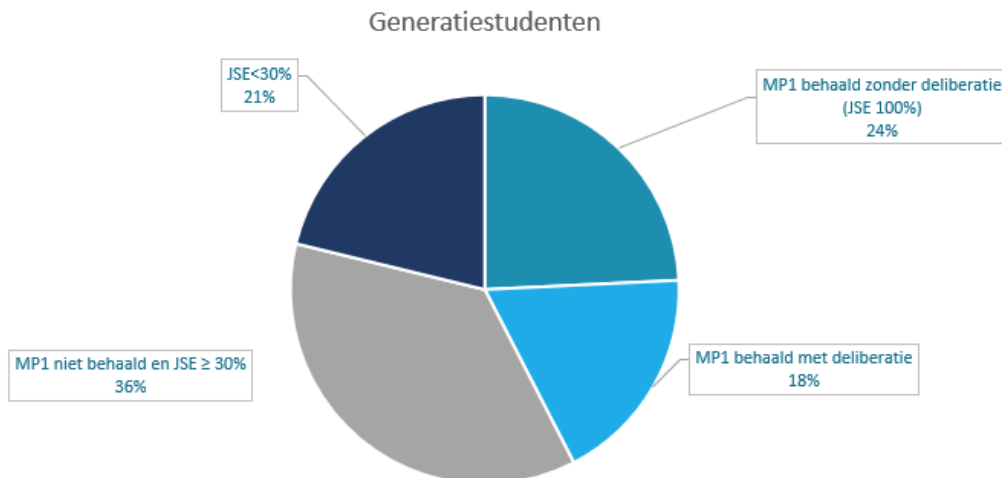
Nu de eerste generatie studenten onder het mijlpaalsysteem aan haar tweede jaar begonnen is, worden ook de eerste effecten op de slaagcijfers zichtbaar. Uit cijfers van de KU Leuven die *Veto* mocht inkijken, blijkt dat de universiteitsbrede slaagcijfers van de voltijdse generatiestudenten licht gestegen zijn. Concreet werkt 42% van die studenten na een jaar de eerste mijlpaal af.

'De stijging in de slaagcijfers is vooral een effect van de deliberaties'

[Tine Baelmans](#), *vicerector Onderwijs*

Opvallend is de grote stijging van het aantal studenten die reeds in eerste zit voor alle vakken van het eerste jaar geslaagd is. De reden daarvoor is dat de universiteit onder de mijlpaalregeling studenten zelf deliberereert. 'De stijging in de slaagcijfers is vooral een effect van die deliberaties', verduidelijkt vicerector Onderwijs Tine Baelmans.

Volgens Baelmans komen de cijfers overeen met wat de universiteit verwacht had. De mijlpaal werd ontwikkeld omdat de slaagcijfers in het eerste jaar volgens de ploeg van Sels te laag waren en studenten te weinig vakken zelf tolereerden. 'Veel eerstejaarsstudenten spendeerden zo onnodig hun zomer achter de boeken, terwijl net voor hen die zomervakantie extra belangrijk is om te recupereren', aldus Baelmans.

De invoering van de eerste mijlpaal en de betere slaagcijfers zijn echter niet een op een te vergelijken. Zo veranderden vorig jaar ook andere zaken aan de universiteit die een rol zouden hebben kunnen spelen. 'Er waren wel wat programmahervormingen bij de opleidingen', geeft Baelmans toe. Ook de verhoogde aandacht voor het eerste jaar onder docenten kan volgens haar een rol gespeeld hebben.

'De faculteiten zijn nu aanzet om met de resultaten aan de slag te gaan'

[Tine Baelmans](#), *vicerector Onderwijs*

De aangepaste deliberatieregels binnen de eerste mijlpaal waren volgens Baelmans niet het enige middel om de overgang naar de universiteit te verbeteren. Dat het slechts om een kleine stijging gaat, moet je volgens haar dan ook niet als een ontgoocheling beschouwen. Om de slaagcijfers verder op te trekken levert de universiteit reeds andere inspanningen. 'Ik hoop dat de starters-

dagen en de grotere aandacht voor welzijn hun vruchten zullen afwerpen', stelt ze.

Toen het idee van een mijlpaal gelanceerd werd, ging dat niet zonder slag of stoot

Toon Robberecht, voorzitter van de studentenraad (Stura), beaamt de analyse van Baelmans. Ook hij is optimistisch, maar drukt zich iets voorzigtiger uit: 'Het is nog te vroeg om uit deze cijfers beleidslijnen te trekken.' De echte evaluatie zal volgens hem over twee jaar moeten gebeuren.

Nog geen zicht op verschillen

De positieve universiteitsbrede cijfers kunnen uiteraard grote verschillen tussen faculteiten verbergen. Volgens Baelmans zijn die verschillen zeer waarschijnlijk, maar kunnen ze momenteel nog niet getoetst worden aan de hand van cijfers. 'De analyse zal nog gemaakt worden', verzekert ze.

Zo zou het kunnen dat richtingen met veel grote vakken of richtingen waar de uitval in het eerste jaar voordien al groot was, ook na het invoeren van de mijlpaal slechter blijven scoren dan het universiteitsbrede cijfer. Baelmans spoort faculteiten aan om met die resultaten aan de slag te gaan. 'De faculteiten zijn nu aan zet.'

Sommige faculteiten gaan creatief om met de regels en hebben vakken die niet gedelibereerd kunnen worden. Dat is volgens Baelmans geen probleem: 'Faculteiten genieten de vrijheid om hun opleidingen zelf vorm te geven, zolang het binnen het kader van de eerste mijlpaal valt.' Robberecht wil nog geen uitspraken doen over de verschillen tussen de faculteiten.

Voor wat hoort wat

Toen het idee van een mijlpaal gelanceerd werd, ging dat niet zonder slag of stoot. Voor veel faculteiten was het terugschroeven van het aantal keuzevakken in het eerste jaar een bittere pil om te slikken. De studentenraad stond op zijn achterste poten toen ze hoorde dat studenten die vakken van het eerste jaar langer meenemen, maar wel binnen een aanvaardbare termijn hun studies afronden, nu geweigerd zouden worden.

'De verschillen tussen socio-economische groepen zijn niet groter geworden onder de nieuwe voortgangsregels'

Tine Baelmans, vicerector Onderwijs

Volgens Baelmans waren die programmawijzigingen het meer dan waard. 'Het gaat enkel om het eerste jaar. Studenten hebben later nog genoeg tijd om te verbreden en keuzevakken op te nemen', stelt ze. Volgens haar waren de cijfers zo slecht dat een vlotte overgang in het eerste jaar voorop stond.

Kosten blijven binnen de perken

Tine Baelmans benadrukt dat de mijlpaal op voorhand is geanalyseerd en er netto geen ver-

schil zal zijn in weigeringen tussen de mijlpaal en de vorige 50%-regel. Er zullen dus net als voorheen studenten geweigerd worden, waarvan enkelen mogelijk hun diploma hadden kunnen halen. Volgens haar is het weigeren van die studenten noodzakelijk. Bijzondere omstandigheden zoals ziekte of zware familiale problemen zullen echter altijd in rekening worden genomen.

Voor de vicerector Onderwijs is het dus de bluts met de buil nemen. Onder het oude systeem waren er volgens haar namelijk studenten die eerstejaarsvakken tot in hun master meesleepten. 'Dat zijn echt drama's!', jammert ze. Studenten konden namelijk vakken uit het eerste jaar blijven meepakken als ze slaagden voor genoeg vakken uit het tweede jaar. Die situaties worden door de invoering van de eerste mijlpaal onmogelijk gemaakt.

Mijlpaal discrimineert niet

Een bijkomende kost had kunnen zijn dat bepaalde groepen studenten zwaarder zouden lijden onder de nieuwe regels. Volgens Baelmans zijn er inderdaad significante verschillen op te merken wanneer je bijvoorbeeld sociaal-economische parameters in rekening brengt. 'Die verschillen zijn echter niet groter geworden onder de nieuwe voortgangsregels', volgens Baelmans.

Bestaande verschillen tussen groepen studenten blijven onder de mijlpaal bestaan. Zo zijn er verschillen tussen jongens en meisjes, en tussen Vlaamse en internationale studenten. Voor bepaalde groepen zakten de slaagcijfers weliswaar terug naar het pre-coronaneiveau waar dat voor de algemene studentenpopulatie niet gebeurde. Die cijfers slaan wel enkel op ouderejaarsstudenten.

Decretale drempel ligt op de loer

Vanaf volgend jaar geldt een gelijkaardige maatregel voor alle Vlaamse hogeronderwijsinstellingen. Ben Weyts maakt er geen geheim van dat hij de mosterd haalde bij het mijlpaalsysteem van de KU Leuven. De twee systemen zijn echter niet exact hetzelfde en de KU Leuven zal volgend jaar haar regels dus moeten aanpassen naar die Vlaamse wetgeving.

Baelmans is voorzichtig over de resultaten van een algemene invoering van de mijlpaal, zoals gepland door het kabinet van Weyts. Het is volgens haar helemaal niet zo vanzelfsprekend om het

systeem uit te breiden naar andere onderwijsinstellingen. Ze argumenteert dat het systeem is geanalyseerd op basis van data over KU Leuven-studenten. 'Het is niet evident dat iets dat voor een beperkte populatie geanalyseerd werd, plots voor iedereen kan gebruikt worden', voegt ze toe.

'Elke instelling moet voor zichzelf kunnen bepalen wat een goed systeem rond studievoortgang is'

Toon Robberecht, voorzitter Studentenraad

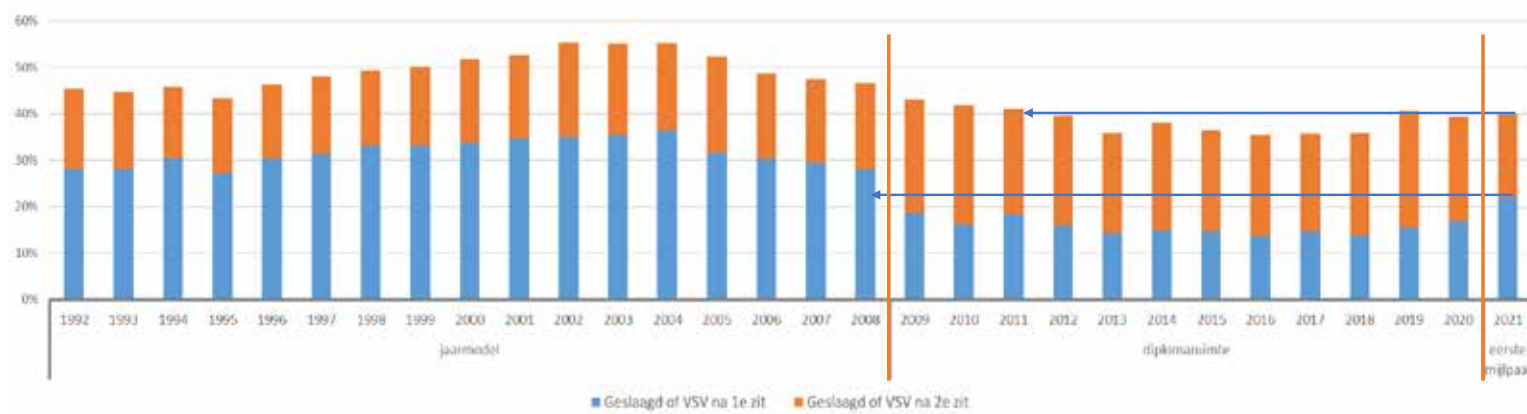
Volgens Baelmans zal de regeling voor de meeste universiteiten weinig verschil maken. In tegenstelling tot de KU Leuven werkten de meesten namelijk reeds met een systeem van deliberaties in de eerste fase. 'Ik maak me wel zorgen over de toepassing in de professionele bachelors', geeft ze toe. 'Studievoortgang kan daar helemaal anders zijn.'

Robberecht is geen voorstander van de decretale drempel. 'Wij hadden liever gehad dat de instellingen meer vrijheid kregen rond studievoortgang', stelt hij. Robberecht bevestigt de angst van Baelmans rond de impact op hogescholen. Elke instelling moet volgens hem voor zichzelf kunnen bepalen wat een goed systeem voor studievoortgang is. 'De uitbreiding van de mijlpaal naar heel Vlaanderen is veel te snel gegaan', sluit hij af.

Wachten op tweede zittijd

Zowel Baelmans als Robberecht menen dat de belangrijkste lessen pas volgend jaar getrokken kunnen worden. Wat gaat er gebeuren met de groep studenten die niet gedelibereerd is en die ook niet moest stoppen omwille van de 30% JSE-regel? Voor het antwoord op die vraag zullen we de tweede zittijd van de mijlpaal moeten afwachten.☺

Aandeel generatiestudenten geslaagd (tot 2008) of VSV (vanaf 2009) na 1e zit en na 2e zit

Our body, our choice: een feministisch pleidooi tegen de individualisering van abortus

Het huidige liberale discours rondom abortus schiet tekort. Een overmatige focus op individuele keuzevrijheid maskeert onderliggende ongelijkheden.

tekst: [Anna Claes](#)

beeld: [Gaëlle Delandmeter](#)

De afschaffing van het grondwettelijk recht op abortus in de Verenigde Staten op 24 juni 2022 lokte veel reactie uit bij het Amerikaanse democratische kamp. De daaropvolgende dagen kwamen *pro-choice*-protestanten massaal op straat om de beslissing van het Hooggerechtshof aan te vechten.

Tijdens de protesten onderstreepten de verdedigers van abortus vooral het belang van individuele keuzevrijheid en lichamelijke autonomie. Ze benadrukken dat de keuze voor abortus persoonlijk is. De staat heeft geen inzage in de kwestie. De bekende slagzin 'My Body, My Choice' vertolkt dit standpunt. In ons eigen land is de Nederlandstalige tegenhanger 'Baas in eigen buik' even populair.

Deze focus op het liberale subject dat vrij beschikt over het eigen lichaam en zelf beslissingen maakt, is niet onlogisch in een klimaat waarin de lichamelijke autonomie van vrouwen fragiel is. We moeten immers onze vrijheid benadrukken waar die ons dreigt afgenomen te worden.

Toch is abortus niet simpelweg een kwestie van keuzevrijheid. Het is niet omdat men in theorie toegang heeft tot abortus, dat iedereen in de praktijk probleemloos de procedure kan ondergaan. Er zijn een heel aantal factoren die een 'vrije' toegang tot abortus kunnen bemoeilijken: taalbarrières, financiële tekortkomingen, legale status, stigma, enzovoort.

Bijvoorbeeld in België wordt abortus bij mensen zonder papieren 'systematisch belemmerd', rapporteerde de ngo Dokters van de Wereld een kleine maand geleden. Door een resem aan administratieve obstakels is het aanvragen van een zwangerschapsonderbreking een race tegen de klok, klinkt het.

Op dit moment is er in de liberale *pro-choice*-beweging geen ruimte om deze ongelijkheid aan te kaarten. De strijd voor lichamelijke autonomie is gereduceerd tot een zwart-wit discussie tussen zij die voor of tegen abortus zijn. De ervaring van personen wiens toegang tot abortus systematisch bemoeilijkt wordt, wordt zo over het hoofd gezien.

Om dit probleem aan te kaarten introduceerde een collectief zwarte vrouwen,

bekend onder de naam Women of African Descent for Reproductive Justice, reeds in 1994 het concept 'reproductieve rechten'. De term wijst op het recht van elk individu om vrij te beslissen over reproductie zonder enige discriminatie.

Het collectief beschouwt abortus als een mensenrecht, een integraal deel van de gezondheidszorg. Zwangerschapsonderbrekingen moeten veilig, tijdig, en betaalbaar uitgevoerd kunnen worden door iedereen.

Om dat te bereiken, moet de reproductieve zorg zorgvuldig gereguleerd worden. De staat speelt dus een cruciale rol in het tot stand brengen en waarborgen van het recht tot abortus. Lichamen staan immers nooit op zichzelf: als we ziek zijn, verwachten we dat er een dokter of specialist tot onze beschikking zal staan. Bij een persoon die voor abortus kiest, is dat niet anders.

Hoe meer de toegang tot abortus onder druk staat, hoe belangrijker het wordt om politici en beleidsmakers te herinneren aan hun plicht om gelijke toegang tot abortus te voorzien voor iedereen. Het discours van lichamelijke autonomie dreigt er een te worden waarin we de staat ontzien van die verantwoordelijkheid.

Na een korte heropflakking van het debat over de abortuskwestie in ons land is het onderwerp stiltejes naar de achtergrond verdwenen. Toch is dit vraagstuk prangender dan ooit tevoren. Onder de toenemende invloed van extreemrechtse groeperingen wereldwijd brokkelt het abortusrecht beetje bij beetje af.

Hoog tijd dus dat we onze eis tot het abortusrecht op andere manieren gaan uitdrukken. Het individualistische credo volstaat niet meer: laten we elkaar herinneren aan onze wederzijdse plichten ten opzichte van elkaar.

It's our body. It's our choice.

© Lode Herregods

@lode_herregods

Wil jij je strips ook tentoonstellen in *Veto*? Stuur een berichtje naar strip@veto.be

KVHV: 'We zijn ronduit tegen vernederende dopen'

ons verbon

Het 'Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV) viert dit jaar zijn 120ste verjaardag. Sinds 1902 is zowel het studentenleven als deze vereniging erg veranderd. Wat is haar rol nog vandaag?

tekst: [Marjolein Petit](#)
illustraties: [Freya Caris](#)

120 jaar worden is niet voor elke vereniging weggelegd. Met in het begin een rol als koepelorganisatie tekende het KVHV mee aan het studentenleven zoals het vandaag is, maar moest het met de jaren ook veel terrein afgeven.

Vlaamsch Verbond

Het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond, kortweg KVHV, wordt in 1902 opgericht als koepelorganisatie onder de naam 'Het Vlaamsch Verbond'. Als katholieke en Vlaamsgezinde vereniging vertegenwoordigt Het Vlaamsch Verbond alle Vlaamse studenten in een toen nog hoofdzakelijk Franstalig Leuven en was erg politiek geëngageerd.

Onder hen wordt het Seniorenkonvent, een koepel voor alle regionale clubs, en het Facultetenkonvent, een koepel voor alle facultaire verenigingen, opgericht. Tot eind jaren 60 zal het een rol als belangrijkste Vlaamse vereniging bekleden.

Van koepelorganisatie naar selecte club

Het jaar 1968 betekende zowel een hoogte- als keerpunt. Het jaar staat bekend om de studentenprotesten voor de emancipatie van Nederlandstalige studenten in een toen nog overwegend Franstalig academisch milieu. 'Leuven Vlaams', luidt de bekende leuze van toen.

Er was een tweestrijd tussen een linkse en rechtse vleugel

Het KVHV speelde tijdens de protesten een trekkersrol en wakkerde het engagement bij de studenten aan. Uiteindelijk splitste de universi-

teit van Leuven: Waalse studenten verhuisden naar Louvain-la-Neuve. Een hoogtepunt voor de Vlaamsgezinde identiteit, maar intern borrelde een tweestrijd.

Niet lang daarna, in de jaren 70, ontstond er namelijk een tweespalt in het KVHV: twee vleugels met een verschillende visie over de toekomst van de vereniging stonden lijnrecht tegenover elkaar. De linksgezinde vleugel probeerde het KVHV om te vormen tot een soort vakbeweging. Het kopstuk daar was de bekende journalist Paul Goossens. Daartegenover pleitte de rechtse vleugel eerder voor het bewaren van de tradities. Die laatste trok uiteindelijk aan het langste eind.

In die periode werd ook de Algemene Studentenraad (de voorloper van het huidige LOKO en Stura) opgericht als vertegenwoordigingsorgaan voor studenten aan de universiteit. Aangezien

daarnaast ook het Seniorenkonvent zich afsplitste van het Verbond, verloor het veel van zijn vertegenwoordigende functie.

Zo is het Verbond veranderd in de rechtse kleine ledenvereniging zoals we het KVHV vandaag kennen. 'Vroeger was het een parapluvereniging voor alle verenigingen van Leuven, maar die rol speelt het vandaag al lang niet meer', aldus Lana Van den Heuvel, oud-voorzitter van LOKO.

Twee codexen

Waar het KVHV de dag van vandaag misschien nog het meest om bekend staat, is de codex. Het liederenboek voor cantussen wordt door hen verdeeld, maar het is een aparte vzw met een eigen bestuur die ze maakt, genaamd Studentencentrum vzw. Omdat die vzw los van het KVHV en de studenten staat, is het erg moeilijk om liedjes aan te passen, in te voegen of te verwijderen.

'Als iedereen zijn eigen tradities gaat starten, brokkelt de eenheid af'

[Britt Huybrechts](#), *praeses KVHV*

Dat was voor LOKO de drijfveer om een eigen codex te publiceren, een project dat nu aan de gang is. 'De codex van nu wordt gemaakt door mensen die niets meer met het studentenleven te maken hebben', vertelt Van den Heuvel. 'Wij willen een codex waar studenten inspraak in hebben.' Een democratischere en inclusievere codex, dat is dus het idee van LOKO, maar hier heeft het KVHV zijn bedenkingen bij: het vreest voor chaos als er twee codexen op de markt zijn.

woorden wel nog erg herkenbaar: Vlaams, katholiek en studentikoos. 'Wij zijn apolitiek', zegt Huybrechts, 'maar veel van onze leden zijn wel politiek geëngageerd.'

Het KVHV vindt het doopcharter overbodig

De katholieke vereniging bindt zich niet aan een partij en treedt ook zelden politiek op. Historicus Louis Vos herkent dat in het hele studentenschap: 'Er zijn geen verenigingen meer die politiek optreden, enkel nog politieke verenigingen.' Het KVHV is daar een van.

Tegen 'vernederende dopen'

Bij het horen van 'club' rinkelt bij studenten al snel een negatief belletje. 'We zijn ronduit tegen de vernederende drankdopen van nu', legt Huybrechts echter uit. Het KVHV roept op om opnieuw te focussen op een 'stijlvolle' doop, zoals die staat beschreven in de blauwe bladzijden van de studentencodex.

Huybrechts licht toe: 'Dat is een doop waar respect en kameraadschap centraal staat.' Het doopcharter van LOKO vindt het KVHV dan overbodig voor haar manier van dopen, aangezien er daarvoor de blauwe bladzijden bestaan. De inhoud van het charter komt niet overeen met de manier waarop het Verbond haar leden doopt. ☺

'Vrouwen zijn altijd welkom geweest in het KVHV', legt ze

uit. 'Meer mannen hebben de afgelopen jaren echter van zichzelf gevonden dat ze de seniortaken op zich konden nemen. Vrouwen hadden vaak al andere functies bij vrouwelijke clubs.'

'We zijn ronduit tegen de vernederende drankdopen van nu'

Britt Huybrechts, praeses KVHV

Dat vrouwelijke leden een minderheid zijn, is volgens Huybrechts te wijten aan de identiteit van het KVHV als katholieke, Vlaamse vereniging. Daar kunnen mannen zich vaker in vinden volgens haar.

Terug naar de blauwe bladzijden

Het KVHV van vandaag is een club en geen historische of politieke koepelorganisatie. Hoewel haar rol veranderd is, klinken haar drie kern-

Volgens Britt Huybrechts, huidige praeses van KVHV, zijn tradities op cantussen, en in het studentenleven als geheel, een houvast voor de Leuvense studenten. Volgens haar zorgen ze voor eenheid. 'Tradities gelden voor iedereen, of je nu links of rechts bent, in een club of vereniging zit', klinkt het. 'Als iedereen zijn eigen tradities gaat starten, gaat de eenheid afbrokkelen en gaan groepen zich isoleren.'

Eerste vrouwelijke praeses

Huybrechts is recent verkozen als praeses, en met haar heeft het KVHV na 120 jaar een eerste vrouwelijke voorzitter. Dat ligt volgens Huybrechts echt niet aan het KVHV – ze zegt dat de verkiezingen altijd democratisch verliepen – maar veeleer aan het omvangrijke takenpakket dat vasthangt aan de rol.

HOLEBI
FILMFE
STIVAL

8-25
November
21ste editie

www.holebifilmfestival.be

STUDENTENBLAD VETO
KATERN OPINIE
Jaargang 49

Medea Ghijsen,
Master in Gender en Diversiteit.

Scriptie: Tijd voor een time-out: De complexe agency van een hormonale anticonceptiepaauze als zachte weerstandsuiting

Probeer eens een tijdje zonder pil

De gouden eeuw van de anticonceptiepil lijkt steeds verder achter ons te liggen. Toch moeten we niet alle hormonale conceptie voorgoed aan de wilgen hangen. Een tijdelijke anticonceptiestop kan gebruikers helpen met de mentale en fysieke klachten van anticonceptie om te gaan, beargumenteert Medea Ghijsen.

Het positieve imago van hormonale anticonceptie staat al een tijdje onder druk. Meer en meer populaire mediakanalen belichten de verhalen van vrouwen die hun pil, spiraal of ring hebben afgezworen door negatieve ervaringen. Onder andere stemmingswisselingen en een verlaagd libido staan op de lange lijst van klachten.

Hoewel er een uitgebreid aanbod bestaat aan hormonale anticonceptiemiddelen, lijken veel vrouwen een beperkte keuzevrijheid te ervaren in hun anticonceptiegebruik. De hoge betrouwbaarheid van hormonale middelen in het voorkomen van zwangerschappen staat in contrast met de ervaring van mentale, fysieke, of emotionele klachten. Anderzijds worden niet-hormonale methodes, zoals condoms, doorgaans als veel minder effectief beschouwd in de medische wereld.

Een pauze laat anticonceptiegebruikers toe hun lichamelijke autonomie terug te winnen

Het gepromote beeld van een 'perfecte' anticonceptiemethode blijkt in de realiteit dus voor velen een mythe te zijn. In dit doolhof worden keuzes om bepaalde anticonceptiemethodes te starten, stoppen, of om te wisselen beïnvloed door een samenspel van persoonlijke ervaringen, overtuigingen en levensomstandigheden.

De beslissing om te stoppen met hormonale anticonceptie is bijgevolg minder zwart-wit dan de eenmalige afwijzing die doorgaans de meeste aandacht krijgt in de media. Hoe kunnen we ruimte maken voor nuance in dit gesprek?

Hier komt het concept van de anticonceptiepaauze in beeld. Tot nu toe is er weinig diepgaand onderzoek uitgevoerd naar wat een pauze kan inhouden en wat het kan betekenen voor anticonceptiegebruikers. Toch zijn er verschillende aanwijzingen die suggereren dat de pauze meer aandacht verdient in gesprekken over stopzettingen.

Eerst en vooral laat een pauze anticonceptiegebruikers toe hun lichamelijke autonomie terug te winnen. Wanneer hormonale anticonceptiemethodes gepaard gaan met gemengde gevoelens over de fysieke, mentale of emotionele impact ervan, kunnen anticonceptiegebruikers een gevoel van controle over hun anticonceptiegebruik herwinnen door hormonale methodes tijdelijk stop te zetten.

De mogelijkheid zelf te bepalen hoelang de pauze duurt maakt het toegankelijker dan een permanente stopzetting

De pauze is een periode van rust waarin iemand kan reflecteren over diens anticonceptietraject: Wat werkt er goed? Wat kan er anders? Welke impact hebben verschillende methodes?

Door tijd te nemen om persoonlijke prioriteiten te herevalueren, kan een uiteindelijke terugkeer naar hormonale methodes authentieker aanvoelen. De mogelijkheid om zelf te bepalen hoelang de pauze duurt, maakt het toegankelijker en laagdrempeliger dan de keuze voor een permanente stopzetting.

De pauze geeft anticonceptiegebruikers (letterlijk) ruimte om genuanceerder met hun gevoelens en mening omtrent anticonceptie om te gaan. Het is dan ook hoog tijd dat we in het debat én de levens van anticonceptiegebruikers een tijdelijke hormonale anticonceptiestop als volwaardig alternatief overwegen. Laten we de complexiteit van anticonceptietrajecten niet uit de weg gaan. Er schuilt een potentiële kracht in de tussenweg.²

1. Veto biedt de vele bachelor- en mastertheses die stof aan het verzamelen zijn een kans op een tweede leven, door ze te verwerken in een opiniestuk. Over deze mening is dus tenminste een jaar nagedacht.

Apolloon wint historische vijftigste 24 urenloop

De sportkotters ontvangen het goud, VTK eindigt als tweede en LBK en Ekonomika delen brons. Het absolute record van gelopen rondjes sneuvelt voor de zevende keer op rij.

tekst: [Kasper Nollet](#) en [Lore Meesters](#)

Na een bloedstollend laatste uur is het officieel: Apolloon wint de 50ste editie van de 24 urenloop met 1087 rondjes. VTK belandt op de tweede plaats na een historisch sterke prestatie: 1085 rondjes. Dat is welgeteld zeven meer dan haar vorige record. Apolloon verbreekt haar eigen, en tevens het absolute record eveneens met zeven rondjes.

Atmosphere was de grote revelatie

Na afloop van de strijd uitten de twee topploegen hun respect voor elkaar. 'Zonder hen hadden we ons record nooit gebroken', vertelt Apolloon.

Het werd een gedeeld brons tussen LBK en Ekonomika. Beide ploegen liepen 1038 rondjes. Ook bij hen wordt het persoonlijk record verbroken:

met respectievelijk 15 en 9 rondjes. Industria is met 960 gelopen rondjes de vijfde snelste ploeg, waarmee ze echter wel ver onder haar persoonlijke record zit, dat op 987 blijft staan.

De recordsprongen bij de grote vier zijn haast ongezien hoog.

Gedeelde twaalfde plaats, Atmosphere verrast

In de middenmoot was Atmosphere de grote revelatie: sinds het begin van de wedstrijd bezette ze onbewogen de 7de plaats. Daar eindigde ze dan ook met 926 gelopen rondjes, waarmee ze haar persoonlijke record topt met 38. LBK-praes Wander De Nies voorspelde vorige week al dat deze loopploeg buiten de top 5 het meest in haar mars had.

Politika belandt opnieuw in de top 10 en vestigt zich dit jaar definitief als een waardige midden-

klasser. Ook in de middenmoot worden er grote recordsprongen gemaakt: Politika verbetert zichzelf met 10 rondjes en Wina gaat omhoog met 14.

Geschiedenis geschreven

Traditiegetrouw beleefden lopers en supporters een bewogen 24 uur. Van een stroomuitval en verklede lopers en mascottes, over bijzondere nevencompetities heen, tot een vergissing met de doorgeefstok. Iedereen had zijn ups en downs. Na een laatste uur aan verbluffende snelheden, liep deze historische editie uiteindelijk toch op zijn einde.

De lopers, de shifters, de organisatoren en met name de sportteams hebben het beste van zichzelf gegeven. Haal de geschiedenisboeken alvast boven: er zijn tal van pagina's te vullen na deze nacht. Je kan de gebeurtenissen in detail herontdekken op onze liveblog. [3](#)

Vrijwilligersdag UniQue

Wanneer: 15/11/2022 vanaf 19u - 21u30

Wanneer: 19/11/2022 vanaf 14u - 19u00

Doorlopende standenmarkt
Voorstelling UniQue met zijn verschillende werkgroepen

Waar: UniQue - Diestsesteenweg 24 te
Kessel-Lo

Email: vrijwilligers@unique-rbh.be

Dit was de 24 urenloop 2022

Internationaal kort

Amerikaanse universiteiten willen studenten zonder papieren aannemen. De financiële crisis wurgt het onderwijs in het VK en gekke hoeden in de Filipijnen voorkomen spieken.

tekst: [Andreas Vandingenen](#)

illustraties: [Helena Van Schelvergem](#) en [Jan Costers](#)

Juristen in Californië pleiten voor tewerkstelling van studenten zonder papieren

In de Verenigde Staten wacht voor veel afstudeerders zonder papieren een leven van illegale tewerkstelling. De federale overheid heeft immers bepaald dat het tewerkstellen van sans-papiers illegaal blijft. In veel gevallen zijn de studenten nakomelingen van ouders die al illegaal in het land verbleven, maar namen ze wel deel aan het gewone schoolsysteem.

Een coalitie van studentenleiders en enkele topjuristen stellen daarom voor dat de staat Californië, als incubator van eerdere progressieve beleidsacties, op tien universiteiten studenten zonder papieren aanwerft op de campus. Het voorstel stuit op veel federale legale barrières, maar kan door het grote aantal illegale studenten in de staat Californië op veel sympathie rekenen.

Antispiekhoeden gaan viral in de Filipijnen

De Bicol University College of Engineering in Legazpi vroeg aan zijn studenten om een hoofddeksel te dragen dat spieken onmogelijk zou maken. Vele studenten ontwierpen knotsgekke samenraapsels bestaande uit karton, eierdozen en andere recyclagematerialen. Het idee werd voor het eerst geïntroduceerd in 2013. Toen werd er in Bangkok aan universiteitsstudenten gevraagd om oogflappen te maken uit papier om hun zicht te beperken.

De ingenieursstudenten in Legazpi kregen tijdens hun evaluatieperiode in oktober dezelfde opdracht en gingen er onmiddellijk mee aan de slag. Ooggetuigen verklaarden hoe ze met allerhande soorten afval in slechts vijf minuten de gekste hoeden maakten. De creaties gingen viral op sociale media en andere onderwijsinstellingen van de regio namen het idee over.

Universiteitspersoneel protesteert tegen stijgende inflatiedruk

Zowel docenten als andere werknemers hebben aan 150 universiteiten in het Verenigd Koninkrijk de kans gekregen om zich uit te spreken over verloning en pensioenen. Het ongenoegen van het personeel aan de instellingen borrelt op in tijden van grote economische druk. Het resultaat van de bevraging wordt een grootschalige stakingsactie, waarvan de aanvangsdatum onduidelijk blijft. Dergelijke acties konden in het verleden rekenen op steun van studenten maar bedreigen nu ook de kwaliteit van het onderwijs.

Beleidsgroepen stellen vanuit de universiteiten dat een toename van verloning onmogelijk past binnen de mogelijkheden van de huidige financiële kaders. Hogere lonen zouden leiden tot het verlies van jobmogelijkheden en bijgevolg een terugval van de inhoudelijke diversiteit met zich meebrengen. De sterke inflatie, die in het land net geen 10% bedraagt, nestelt zich op deze manier in de inhoudelijke invulling van het hoger onderwijs.

Veiligheidsdiensten vermoorden zestienjarig meisje

Iraanse veiligheidsdiensten drongen op donderdag 13 oktober 2022 de Shahed meisjesschool van Ardabil binnen, rapporteert de Iranian Teachers' Trade Association. De aanwezige middelbare schoolkinderen werden gedwongen om regimegezinde liederen te zingen in het bijzijn van de agenten. Bij weigering werden ze onderworpen aan geweld en arrestaties. Verschillende jongeren werden afgevoerd naar het ziekenhuis. Een van hen, Asra Panahi, overleed aan haar verwondingen. Officiële Iraanse bronnen schrijven

haar dood toe aan een hartaanval en ontkennen de verantwoordelijkheid van de agenten.

De invallen van Iraanse autoriteiten in middelbare scholen is het gevolg van de prominente positie die jongeren innemen in de wekenlange protesten voor mensenrechten over heel het land. Ondertussen roept de Iraanse onderwijsunie op tot het ontslag van de minister van Onderwijs, Yousef Nouri. Als het gevolg van de brutaliteit in Ardabil nam het aantal protesterende schoolkinderen toe in de afgelopen weken. »

Genbewerking zorgt voor beter bier

Het productieproces van bier is nefast voor de kwaliteit ervan. Genbewerking van de giststam zou verbetering moeten brengen, maar de commercialisering ervan botst op barrières.

tekst: [Wolf France](#)

illustratie: [Anna Neyens](#)

In de jaren '60 stapte men over van horizontale, open vaten naar cilindroconische, gesloten vaten om de productie van bier op te schalen en aan de groeiende vraag naar een fris pintje te beantwoorden. Maar de smaak van het brouwsel lijdt hier jammer genoeg onder.

'Tijdens het brouwen ontstaat er een CO₂-druk in die gesloten vaten die er voorheen niet was', legt Johan Thevelein, emeritushoogleraar Moleculaire Biotechnologie van de KU Leuven, uit. 'Het is die verhoogde concentratie aan CO₂ die de productie van het gewenste bananenaroma van bier door de gist inhijbeert (*verhindert, red.*)'

'Brouwen kan goedkoper of gemakkelijker gemaakt worden'

[Johan Thevelein](#), emeritushoogleraar Moleculaire Biotechnologie KU Leuven

Simpelweg overschakelen naar een gist die beter bestand is tegen CO₂-inhibitie is minder vanzelfsprekend dan het lijkt. '80 tot 90% van het aromaprofiel van het bier wordt bepaald door de gist, te vergelijken met de druif bij wijn', verklaart Thevelein. 'Veranderen van gist betekent dat je een ander bier brouwt.'

Sake-gist als oplossing

Om een oplossing te zoeken voor dit probleem, stapte brouwerij AB InBev naar het laboratorium van Thevelein. 'CO₂-inhibitie van aromastoffen is een zogenaamde polygenische eigenschap: meerdere genen bepalen het gezamenlijk. We hebben de technologie in ons labo ontwikkeld om zulke genen te identificeren', zegt Thevelein.

De volgende stap was om een giststam te zoeken die meer tolerant is tegen CO₂-inhibitie. Op basis daarvan werden dan de genen die voor die hogere resistentie zorgen, geïdentificeerd. 'We hebben meer dan 2000 giststammen in onze collectie gescreend met een nagebootste brouwerijopstelling met CO₂ druk, om te bepalen welk gist de bananensmaak het best tot zijn recht laat komen', duidt Thevelein.

De onderzoekers slaagden erin om de verantwoordelijke genen van deze giststam, verrassend genoeg een sake-gist, te identificeren. Nochtans ben je weinig met deze kennis. 'We hebben het verantwoordelijke gen dan overgezet naar een

commerciële lager-giststam, die gebruikt wordt om pilsen te brouwen', zegt Thevelein. Door middel van de CRISPR-techniek, een genbewerkings-techniek, toonde deze biergist ook een verhoogde tolerantie tegen CO₂-inhibitie.

Smaken verschillen

Maar Thevelein ziet meer toepassingsmogelijkheden van dit onderzoek dan enkel de verbetering van smaak. 'Hoe robuuster en toleranter je gist is tegen productiecondities, hoe makkelijker het wordt om het productieproces aan te passen. Brouwen kan goedkoper of gemakkelijker gemaakt worden.'

'De paniek over GMO's gaat voorbij aan de vele nuttige toepassingen die ze te bieden hebben'

[Johan Thevelein](#), emeritushoogleraar Moleculaire Biotechnologie KU Leuven

Daarnaast is smaak natuurlijk ook subjectief. 'Smaak is afhankelijk van receptoren op de tong, die bij iedereen anders zijn', verklaart Thevelein. 'Daardoor lust de ene persoon graag een bepaald bier en de andere dan weer niet.' Brouwerijen die een bier willen commercialiseren op grote schaal, moeten er dan ook voor zorgen dat de smaak ervan aanslaat bij een breed deel van de bevolking.

GMO-problematiek

Maar een fris, verbeterd pintje drinken op de Oude Markt in Leuven zal nog niet voor morgen zijn. De wetgeving in de Europese Unie legt strenge regels op voor de productie of import van producten met GMO's, zoals de verbeterde giststam van het labo van Thevelein. Andere landen zoals Brazilië of de VS daarentegen voorzien manieren om GMO's toch op de markt te kunnen brengen.

'Het gaat eigenlijk maar om een cisgene GMO', verduidelijkt Thevelein. 'We hebben een mutatie van een andere giststam overgebracht naar de brouwersgist. DNA van andere bronnen komt er niet aan te pas, waardoor het in principe gewoon gist blijft.'

Volgens Thevelein zou er dringend gesleuteld moeten worden aan de Europese wetgeving rond GMO's: 'De paniek over GMO's is overdreven en gaat voorbij aan de vele nuttige toepassingen die ze te bieden hebben.'

GMO en CRISPR, wasda?

Een GMO (*Genetically Modified Organism*) is een organisme waarvan de genetische samenstelling gewijzigd is door middel van genetische modificatietechnieken zoals CRISPR (*Clustered Regularly Interspaced Short Palindromic Repeats*). Het resulterend organisme komt niet van nature voor. Verschillende toepassingen voor GMO's zijn te vinden in de landbouw, geneeskunde, industrie, enz..

Project Cornelia: een vruchtbare botsing van disciplines

Project Cornelia mag de spits afbijten in een nieuwe reeks over interdisciplinair onderzoek. Kunstgeschiedenis en Computerwetenschappen vinden elkaar in de complexe processen achter wandtapijtkunst.

tekst: [Anna Neyens](#) en [Thor Deyaert](#)
beeld: [Thor Deyaert](#)

Met Project Cornelia hopen kunsthistoricus Koenraad Brosens en computerwetenschapper Katrien Verbert een brug te slaan tussen hun beide disciplines. Brosens onderzocht welke strategieën aan de oorsprong lagen van de Vlaamse tapijtkunst van de 17e eeuw, terwijl Verbert naar manieren zocht om die data te visualiseren.

Waar ligt de oorsprong van Project Cornelia?

Koenraad Brosens: 'Ik doe onderzoek naar Vlaamse en Europese wandtapijtkunst van de lange 17e eeuw. Maar ik ben altijd meer geïnteresseerd geweest in de socio-economische realiteit van en de netwerken achter de kunstwerken. Dus stelde ik mij de vraag: hoe is het mogelijk dat mensen in de 17e eeuw zo een complexe kunststuk konden ontwikkelen?'

'Om dat te onderzoeken moeten we vooral de informatienetwerken tussen de wevers, schilders, klanten en andere actoren in kaart brengen. Als we deze informatie over een lange periode uitzetten, kunnen we zelfs bepaalde artistieke ontwikkelingen zoals stijlveranderingen en -invloeden verklaren.'

'Maar het onderzoek naar die socio-economische dynamiek betekent concreet heel veel archiefonderzoek, waardoor ik op een bepaald moment een relatief gigantische berg archiefge-

gevens had verzameld. Ik had toen hoe langer hoe meer moeite om al dat materiaal te begrijpen, om daar de patronen en tendensen in te zien.'

En u bent toen naar de onderzoeksgroep van Katrien Verbert gestapt?

Brosens: 'Nee, ik heb eerst zelf die data proberen te behappen. In een kamer van mijn appartement had ik een echte databank gebouwd met aan de muren verschillend gekleurde steekkaarten en wollen draden. Zo kon ik door de databank wandelen om zicht te krijgen op die complexe 17e eeuw.'

'Het werd snel duidelijk dat we andere expertise nodig hadden om onze data te visualiseren'

[Koenraad Brosens](#), kunsthistoricus KU Leuven

'Maar op een mooie dag stapte mijn vierjarige zoon mijn databank binnen en die vond hij zo interessant dat hij mijn data geïnfecteerd heeft. Nu, de houdbaarheidsdatum van dat analoge systeem liep wel op zijn einde, het werd allemaal te complex.'

'Toen hebben mijn collega Fred Truyen, twee doctoraatsstudenten en ikzelf samen nog een tijdje geprobeerd om zelf een digitale databank te bouwen, waarbij we ons ook veel elementaire vragen stelden over de historische gegevens: "Wat zijn die gegevens? Hoe compleet zijn ze? Hoe gaan we om met *missing data*?" Maar het werd snel duidelijk dat we toch nog andere expertise nodig hadden om onze data te visualiseren. De bestaande software voldeed niet meer en zelf software ontwikkelen konden we niet. Iedereen haar specialisatie, daarom hebben we contact opgenomen met Katrien.'

Waaruit bestaat die specialisatie?

Katrien Verbert: 'Ik maak deel uit van de Human-Computer Interaction Group van Computerwetenschappen. Wij werken rond het ontwikkelen van gebruikersinterfaces, vooral bovenop AI-modellen, met als doel eindgebruikers meer inzicht te geven in de modellen. Zo willen we ze de controle in handen te geven om de modellen te sturen.'

'We doen dus wel vaker onderzoek naar hoe we technologie kunnen aanpassen aan de noden van de eindgebruikers. Om tegemoet te komen aan de vraag van Koen, hebben we een focusgroep gehouden, co-designsessies georganiseerd en daarbij kunstwetenschappers en Digital Human-

tiesstudenten betrokken. Op die manier hebben we visualisaties, die binnen de Computerwetenschappen eerder complex zijn, kunnen aanpassen aan de noden en wensen van kunsthistorici.'

'Oei technologie, oei computers'

Gingen er uitdagingen of obstakels gepaard met dit interdisciplinaire project?

Brosens: 'Die interdisciplinariteit was wel een risico. ik ben er altijd voorzichtig mee geweest om de gewone PhD-studenten kunstgeschiedenis volop te laten meedraaien met dit project. Zij moeten namelijk uiteindelijk op een arbeidsmarkt terechtkomen die misschien nog niet klaar is voor dit soort digitale kunstgeschiedenis. Het blijft wel de bedoeling om mensen klaar te stomen voor het werkveld, hoe traditioneel die ook wel niet kan zijn.'

'Maar ik wilde ook duidelijk maken aan mijn eigen veld dat deze manier van werken geen bedreiging, maar juist een verrijking is. We probeerden bijvoorbeeld nog steeds te publiceren in de traditionele tijdschriften, maar die weigerden dat soms

omdat ze vonden dat de inhoud niet paste in hun publicatie. Het obstakel ligt voor mij in een veld dat zich niet snel laat omvormen: humanisten blijven terughoudend over digitale vernieuwing. De reactie is "oei, technologie, oei, computers". Gelukkig is dat wel aan het veranderen en ik ben blij dat we met ons project daar een voortrekkersrol in kunnen spelen.'

U zegt dat humanisten struikelen over het gebruik van technologie. Maar waren ze langs de kant van Computerwetenschappen ook terughoudend over de samenwerking met Kunstgeschiedenis?

Verbert: 'Dat denk ik niet.'

Brosens: 'Ik vond het altijd leuk, hoe jouw veld onze data verwelkomde: "Jullie zijn rare mensen, hebben rare data en stellen rare vragen, maar goed, dan kunnen wij onze modellen en demo's uitbouwen en daarmee aan de slag gaan.'"

Wat was er interessant aan het kunnen werken van een ander soort data?

Verbert: 'Een ander soort data, maar vooral ook werken met een andere doelgroep, die eerder terughoudend is in het gebruik van technologie, zoals Koen zegt. Het is interessant om dan te kijken hoe we die technologie kunnen aanpassen, net zodat ook humane wetenschappers er doelgericht mee kunnen werken.'

'De soms overmatig kritische attitude tegenover technologie vormde ook wel een obstakel'

Katrien Verbert, computerwetenschapper KU Leuven

'De soms overmatig kritische attitude tegenover technologie vormde ook wel een obstakel. De kunsthistorici zien dan wel het nut van de vele tools die we ontwikkelde in, maar die effectief adopteren is nog moeilijk.'

Brosens: 'Er is een bepaalde school binnen Hu-

man-Computer Interaction onderzoek die gericht is op *less is more*. Vergelijk het met Google: er is enkel een zoekbalk, alles moet sober en overzichtelijk gehouden worden. Terwijl humane wetenschappers net bezig zijn met de complexiteit van de wereld en zich vragen stellen bij de ambiguïteit van de data. Als je ons zou laten doen, zou je een interface krijgen met heel veel disclaimers en opmerkingen.'

'Aan de KU Leuven ligt alle expertise op een steenworp van elkaar'

Koenraad Brosens, kunsthistoricus KU Leuven

'Als kunsthistorici menen we ook beeldgeletterd te zijn: we zoeken naar de compositie, structuur of schoonheid in een beeld. Soms viel ik achterover van het lettertype of de schreeuwerige kleuren die de computerwetenschappers gebruiken voor de demo's. Maar dan mis je natuurlijk het functionele component onder dat kleurenschema. Daar heb je met kunstwetenschappers volgens mij de slechtste kaart getrokken.'

Uitte deze botsing tussen de twee disciplines zich nog op andere manieren?

Verbert: 'Een van de principes binnen datavisualisatie is inderdaad *less is more*, want eenvoudige visualisaties zijn vaak doelgerichter. Maar tijdens een designsessie vonden de kunsthistorici juist 3D-visualisaties aantrekkelijk, terwijl die heel fel bekritiseerd worden in onze gemeenschap.'

Brosens: 'Een van onze masterproefstudenten, een computerwetenschapper, had lege schilderijenframes van de 17e eeuw overgenomen van de website van het Rijksmuseum van Amsterdam. Die gebruikte ze in haar datavisualisatie, alsof je een salon binnenwandelt. Dat bleek enorm aan te slaan bij kunsthistorici tijdens *usertesting*. Maar moesten die kaders er niet geweest zijn, zou er wellicht op een heel andere manier omgegaan zijn met die demo.'

Portret van een onbekende vrouw

Hoe staat de KU Leuven tegenover interdisciplinair onderzoek?

Brosens: 'Wat ik leuk vind aan de KU Leuven, is dat we een *comprehensive university* zijn: alle disciplines en expertise liggen op een steenworp van elkaar. We worden aangemoedigd om over de grenzen van de faculteit te kijken, en dus niet alleen die disciplinaire diepte te verkennen, maar ook een samenwerking uit te bouwen binnen en buiten de universiteit. Ik heb me altijd gesteund gevoeld door de universiteit om mijn onderzoek op deze manier te doen.'

'Daar bestaan ook allerlei fondsen voor. Zo heeft Fred Truyen nu een IOF-mandaat (*Industrieel Onderzoeksfonds, red.*) binnengehaald. Dit fonds dient ervoor om fundamenteel onderzoek om te vormen naar toegepast onderzoek. De komende jaren gaat er iemand aan de slag om onder andere de resultaten van Project Cornelia naar bijvoorbeeld musea te brengen. We hopen dat onze inzichten hen kunnen helpen om hun data te ontsluiten of met publiekswerking. Dat is onderdeel van het vervoltraject.'

Misschien om af te sluiten, waarom heet het project Cornelia?

Brosens: 'Ik wilde absoluut geen acroniem. De wereld is vervuild met acroniemen en die zijn vaak nog heel gekunsteld ook. Een van onze PhD-studenten heeft een broer die Korneel heet en ze vond de naam Cornelia mooi klinken.'

'Op die manier hebben we een persoon gecreëerd, genaamd Cornelia, die je op onze website kan zien. Dat is eigenlijk een portret van een onbekende vrouw uit de 17e eeuw, geschilderd door Cornelis de Vos. Maar we wilden zo ook de rol die vrouwen speelden in de processen achter de wandtapijtkunst van de 17e eeuw benadrukken. Kunstgeschiedenis is vaak nog te mannelijk. Wij wilden een jonge vrouw centraal zetten.☺

KU LEUVEN

Towards a PhD: info session

- Do you have a passion for research? Would you like to know more about possibilities to do a PhD at KU Leuven? Then join our PhD information session!
- All master students in Science, Engineering & Technology and Biomedical Sciences are welcome!

Monday 1 December 2022
7.00 pm Aud. Rosalind Franklin
Celestijnenlaan 200, Heverlee

med.kuleuven.be/yfay

REGISTRATION: <https://set.kuleuven.be/phd/reginfo/infoession>
 ORGANIZED BY: Arenberg Doctoral School & Doctoral School of Biomedical Sciences

Leuvense jongeren bouwen mee aan veilige nieuwe nachtclub

In 2024 mogen de Leuvense jongeren een nieuwe nachtclub verwachten in Stelplaats. Een diverse groep studenten heeft samen met Nachtplan het hoofd gebogen over hoe die eruit zal zien.

tekst: [Bruno De Waele](#)

beeld: [Freya Caris](#)

Tijdens het Horst x Nachtplan Lab in Stelplaats konden jongeren afgelopen week meebepalen over de toekomst van een nieuwe nachtclub. 'Het is niet de eerste keer dat zo'n lab wordt georganiseerd, maar het is wel voor de eerste keer in Leuven', aldus Victor De Smet, communicatiemanager van Stelplaats. Het zou gaan om een voorlopig onbenutte ruimte in de verlaten loods.

'De veiligheid van clubs begint bij de deur'

[Alexander Pressers](#), medeoprichter Nachtplan

Gedurende een week volgde de jongerengroep er drie intensieve conferentiedagen en drie labdagen. Die werden onderverdeeld in drie trajecten die elk een verschillend aspect van de toekomstige nachtclub bespraken met de betrokken deskundigen: Music-, Design- en Architectuurlab. Zo konden de Leuvense jeugd alsook internationals hun mening uit de doeken doen over hoe een moderne nachtclub er volgens hen uit moet zien.

Jongeren aan het roer

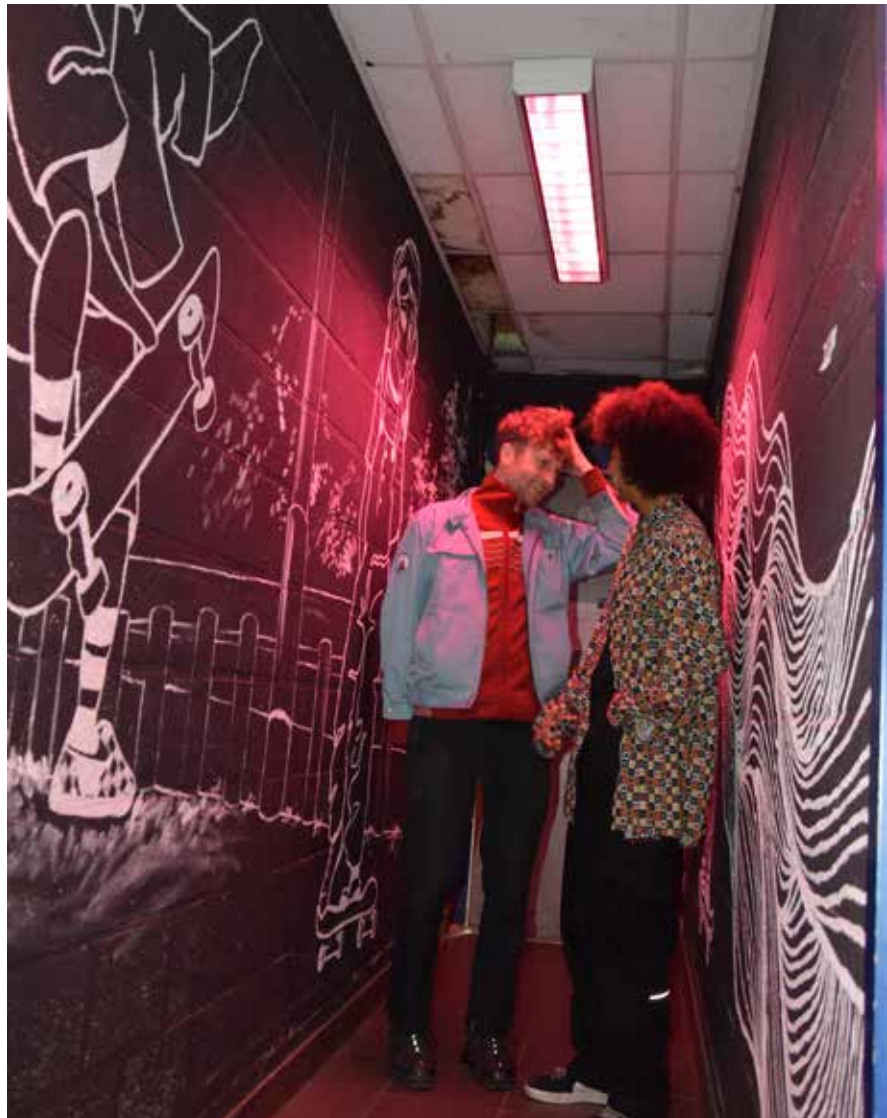
'De nachtclub is speciaal voor de Leuvense jongerengemeenschap, daarom zijn ze hier', zegt Victor. De groep bestaat voor de ene helft uit internationals, de andere bestaat uit lokale Leuvenaars. Zo verkrijgt je enerzijds een mooie balans tussen diverse ideeën en behoudt je anderzijds de voeling met Leuven, volgens Victor.

Zo werkten er twee Oekraïners mee die zelf een grafisch ontwerpstudio hebben. Die diversiteit is net interessant, zegt Victor: 'Het is belangrijk om te horen wat internationals denken. Zij hebben al heel andere ervaringen opgedaan.'

'Het is een progressief debat in diverse landen, maar het bereikt de oude markt totaal niet'

[Alexander Pressers](#), medeoprichter Nachtplan

Mede dankzij de stad Leuven kan deze nachtclub gebouwd worden, omdat het met diens budget wordt gefinancierd. 'Wij moeten niet diep in onze eigen buidel tasten. Daarom kunnen we nadenken over zaken waar nachtclubs uit de private sector niet de financiële ruimte voor hebben.'

Gebrek aan safe spaces

Daar knelt het schoentje voor Alexander Pressers, lid en medeoprichter van Nachtplan. Hij wil een duurzamer nachtleven tot stand brengen, en daarnaast ook een veilige nachtclub. Hij volgde het Musiclab, waar de nadruk lag op het bewust worden van gevoeligheden bij bepaalde bevolkingsgroepen.

Voor Alexander begint alles aan de deur. 'De door policy luidt op veel plekken als volgt: wie het meeste consumeert, mag naar binnen. Dat is het tegenovergestelde van wat het zou moeten zijn. De veiligheid van de clubs begint bij de deur, maar dat is voor een commerciële club niet de belangrijkste overweging.'

De vraag naar safe spaces in nachtclubs waait over uit Berlijn, Parijs en andere steden met een

sterk uitgebouwd nachtleven. 'Het is een progressief debat in diverse landen, maar het bereikt de Oude markt totaal niet', stelt Alexander vast.

Cheyenne Hudson en Pepijn Gyssels, beide dj's en deelnemers van het Musiclab, kijken terug op een geslaagde week. 'Iedereen heeft het over een safe space enzovoort, maar er zijn zoveel kleine zaken waar mensen rekening mee moeten houden. Je kan niet één ding verzinnen, aangezien het een werk in uitvoering is', klinkt het eenstemmig.

Of de club er in 2024 gaat uitzien zoals voorzien, blijft onzeker, maar dat was ook niet de essentie: 'Een veilige nachtclub opbouwen vraagt tijd, en als je het overhaast, gaan er zaken mis. Ik heb wel het gevoel dat we afgelopen week veel hebben geleerd, en dat is het meest waardevolle.' 🗨️

Meester Jan

Kunst hoeft niet monumentaal te zijn om iets te vertellen. 'Kleine kunst' herbergt woordkunst in zijn fijnste vorm, om in te verzinken, te overpeinzen en van te genieten.

tekst: [Abel Romkes](#)

illustratie: [Célia Delandmeter](#)

Boven op de Sint-Pieterskerk in Leuven staat een kleine gouden klokkenluider. Hij draagt een middeleeuwse rok en een muts die lijkt op een vingerhoedje, alsof hij zo uit een sprookje is weggestapt. In zijn handen houdt hij een korte, dunne stok, waardoor hij wel iets wegheeft van een tovenaars. Meester Jan, want zo heet deze merkwaardige figuur, is een Jacquemart: een mechanische pop die stipt en beheerst het uur slaat. Ieder kwartier komt hij langzaam maar kordaat in beweging en markeert de verstreken tijd met een welgemikte slag op zijn kleine klok, om vervolgens weer als een standbeeld te bevriezen. Het is zijn taak om de tijd hoorbaar te maken, en er zijn maar weinigen op deze wereld die hun opdracht ooit zo ernstig hebben genomen.

Hoe onbeduidend hij ook lijkt, is er iemand benijdenswaardiger dan deze kleine uurklopper? Daar staat hij, serene en statig, ver verheven boven het verwarde en geheimzinnige gekrioel in de diepte. De rust die hij uitstraalt is die van iemand die weet wat hem te doen staat. Bij iedere slag op het uurwerk is het alsof hij de tijd zelf uit zijn klok perst en over de Grote Markt laat galmen. Alle contingentie is uit zijn mechanische leven gebannen, en wat overblijft is een strikte regelmaat, een centrum van zelfcontrole, een samen-

vallen van plicht en wezensbestemming. Elk onderscheid is voor hem verdwenen: het onbelangrijkste kwartier wordt met dezelfde hemelse kilheid gemarkeerd als waarmee hij voor een ander het uur van de eeuwige rust slaat. Een leven zonder ballast en vraagtekens! Meester Jan is meester over zichzelf en meester over de tijd.

Maar dat alles is slechts schijn, en de tijd duldt geen meester. Voorwaarts, volgens een innerlijke mechaniek die veel wegheeft van een noodlot, ondergaat ook onze klokkenluider de tijd die verstrijkt en verstrijkt. Een stuurloos schip moet stranden, en ook Meester Jan zal eens krakend en piepend tot stilstand komen. Tot dat moment kwijt hij zich dapper van zijn taak, en slaat ieder kwartier groot alarm: een zinloos noodsignaal aan de stervelingen daarbeneden, voor wie de onherroepelijkheid van het leven zo'n grote vloek is. Melancholiek, tragisch en onverzettelijk: Meester Jan is de absurde held die zelfs oog in oog met een allesvernietigende vijand onverschrokken blijft. Het is alsof je hem bij elke slag op zijn klok hoort fluisteren: 'Voorbij, voorbij, o en voorgoed voorbij!'

Wil jij je kleine kunst ook tentoonstellen in *Veto*?
Stuur een berichtje naar cultuur@veto.be

'De wereld zit niet kunstenaars, maar

Tachtig procent van de kunststudenten blijkt te geloven dat de maatschappij hun opleiding als minderwaardig ziet, blijkt uit een kleine enquête. Drie vierde vreest niet als kunstenaar aan de slag te kunnen.

tekst: [Emma Devillé](#)

illustratie: [Emma Nollet](#)

In Vlaanderen zijn er ongeveer 275.000 studenten in het hoger onderwijs, een kleine 8.000 daarvan volgt een kunstopleiding. Uit een indicatieve rondvraag van *Veto* bij tachtig kunststudenten blijkt dat tachtig procent onder hen het gevoel heeft dat de maatschappij hun opleiding als minderwaardig beschouwt. Eén op drie geeft aan soms zelf het gevoel te hebben dat de eigen opleiding onderdoet voor andere richtingen in het hoger onderwijs.

Simon Van Damme, algemeen directeur van LUCA School of Arts, begrijpt waar dat beeld vandaan komt: 'De maatschappij toont niet aan dat de kunsten veel prioriteit krijgen. Besparingen komen eerst terecht bij de kunsten en als er een pandemie is, worden de cultuurhuizen als eerste gesloten.'

Onderschat, ondergewaardeerd en onbemind

Ook Rudi Laermans, cultuursocioloog aan de KU Leuven, verklaart het gevoel van de studenten aan de hand van het overheidsbeleid: 'Subsidies lijken een zeker maatschappelijk belang aan te duiden en daarbij staan de kunsten niet bovenaan. Zo kan je indirect concluderen dat kunst niet in het centrum van de maatschappelijke appreciatie staat.'

'Er zijn weinig mensen die louter als praktiserend kunstenaar aan de slag kunnen gaan'

[Simon Van Damme](#), algemeen directeur LUCA School of Arts

Hoewel op vlak van subsidies de kunsten niet bovenaan lijken te staan, consumeren mensen dagelijks producten gemaakt door afgestudeerden van het hoger kunstonderwijs. Denk maar aan boeken, kleding, tv, foto's, grafisch ontwerp... 'De wereld zit niet te wachten op kunstenaars, maar heeft ze wel nodig. Je moet je plaats zelf creëren', vat Johan Pas, hoofd van Koninklijke Academie voor de Schone Kunsten Antwerpen, samen.

Een andere reden voor de negatieve perceptie die rond het kunstonderwijs hangt, schrijft Laermans toe aan de focus die de opleidingen zelf leggen. Alumni stromen vaak door naar de populaire en commerciële kunsten. Studenten uit drama-opleidingen komen regelmatig in de tv-wereld terecht, waar ze meespelen in series zoals *Thuis* die bij het grote publiek zeer geliefd zijn. Conservatoria leveren dan weer de componisten van je favoriete filmmuziek af en de academie voorziet de modeontwerpers van de toekomst.

'Niet elke rechtenstudent wordt advocaat, datzelfde principe geldt in de kunsten'

[Mariella Devos](#), opleidingshoofd Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Antwerpen

'Dat "neveneffect" van kunstopleidingen is groter en maatschappelijk relevanter dan het bedoelde effect. Dat wordt echter niet gezien omdat de scholen vooral over de bedoelde effecten praten en die benadrukken', verklaart Laermans. Veel studenten beginnen wel met het doel om zelf in de 'hoge' kunsten als praktiserend kunstenaar aan de slag te gaan, maar in de loop van de studie en de rest van hun leven verschuift deze focus.

Mariella Devos, opleidingshoofd van de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Antwerpen, wijt de eerder negatieve perceptie van de kunsten dan weer aan de maatschappelijke focus op productiviteit. 'Een kunstenaar stopt nooit met werken. Als die niet actief bezig is, dan is die aan het verwerken, plannen, voelen, kijken. De maatschappij is sterk gefocust op productiviteit, maar wanneer die niet meetbaar is, wordt dat moeilijk. Veel werk dat kunstenaars uitvoeren wordt niet gezien.'

Verandering op til?

Ondanks het gevoel dat de kunststudenten hebben, merkt Pas een positieve evolutie op: 'Vroeger was het hoger kunstonderwijs zeker lager aangeschreven. Dat beeld is de laatste tien jaar zeer

te wachten op heeft ze wel nodig'

hard veranderd. Ouders zeggen niet meer systematisch dat de studenten eerst iets anders moeten gaan studeren.'

Dat blijkt ook uit de enquête. Slechts bij een enkeling waren de ouders tegen de studiekeuze. Drie vierde gaf zelfs aan dat hun ouders de keuze voor de richting volledig steunen. Van Damme bevestigt dat: 'De keuze voor de kunsten is evident geworden. In onzekere tijden volgen we dan toch ons hart.'

De laatste jaren is er bovendien zwaar ingezet op de onderzoekende kant van het hoger kunstonderwijs. Sinds kort is het mogelijk om te doctoreren in de kunsten. Dat onderzoek en de doctorandi dragen volgens Devos bij aan het positief evoluerende beeld.

Beroepsstress

Een tweede opvallende resultaat uit de enquête is dat drie vierde van de kunststudenten bang blijkt te zijn om niet als praktiserend kunstenaar aan de slag te kunnen of om niet aan een stabiel inkomen te geraken. Van Damme begrijpt die zorg: 'Er zijn weinig mensen die louter als praktiserend kunstenaar aan de slag gaan. Het traditionele werkveld is nu eenmaal beperkt. Net daarom leiden wij de studenten binnen het hoger kunstonderwijs van LUCA op voor een breder scala aan loopbaanperspectieven.'

'Het is niet de beste kunstenaar gegeven, maar de student die zich goed op de markt kan zetten'

Mariella Devos, opleidingshoofd Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Antwerpen

Devos vindt dat relatief logisch. 'Niet elke rechtenstudent wordt later advocaat, dat is in de kunsten net zo.' Ze is van mening dat je studenten niet per se moet klaarstomen voor één vak. 'Je leert iemand om in het leven te staan met kunst en zichzelf uit te drukken. Die persoon doet daar dan iets mee, ook al gaat die uiteindelijk niet als kunstenaar aan de slag.'

Het verschil hierbij tussen de toegepaste kunsten en de vrije kunsten is wel groot. Als student

grafische vormgeving of fotografie geraak je gemakkelijker aan werk binnen je domein dan als student beeldhouwkunst. 'Werk vinden is voor een vrije kunstenaar nooit evident geweest, ze moeten eerst een oeuvre uitbouwen vooraleer ze naar een galerij kunnen gaan', verklaart Pas.

Op zoek naar zekerheid

Studenten die wel echt als praktiserend kunstenaar aan de slag willen, zijn genoodzaakt om hun eigen zaak te voeren. Devos denkt dat de toekomst en de werkzekerheid van een student nauw samenhangen met diens talent om zichzelf op de markt te zetten. 'Je bent als jonge kunstenaar een kleine zelfstandige. Het is niet per se aan de allerbeste kunstenaar gegeven, eerder aan de student die zichzelf het beste kan commercialiseren.'

De verschillende opleidingen proberen hun studenten hier zo goed mogelijk op voor te bereiden en de alumni er verder bij te ondersteunen. In Antwerpen is dat systeem al goed uitgewerkt, in Leuven staat het nog in zijn kinderschoenen. Koninklijke Academie voor de Schone Kunsten Antwerpen organiseert bijvoorbeeld netwerkevenementen om (oud-)studenten in contact te brengen met mensen uit het werkveld.

Vaak wordt naar het onderwijs gekeken voor een stabiel inkomen

Bij onder andere drama, modeontwerp en grafisch design wordt vaak gevraagd om stages waarvan geweten is dat studenten regelmatig een contract aangeboden krijgen. In een uitzonderlijk geval begeleidt de school studenten bij het indienen van een (subsidie)dossier. Daarnaast verschijnt op steeds meer scholen een verplicht vak dat studenten moet klaarstomen voor het werkleven en de administratieve kant die daarbij komt kijken.

Om toch zeker te zijn van een stabiel inkomen wordt er vaak naar een job in het onderwijs gekeken. Vijftien procent van de respondenten vertrouwt erop dat ze als docent aan de slag zullen kunnen. Devos beaamt dat: 'Als je graag zekerheid wil en je hebt er de passie voor, moet je voor het onderwijs gaan.'

DUBBELGEBOEKT

In 'Dubbel geboekt' vertellen twee prominente figuren over een boek dat hun leven heeft gekleurd. Ditmaal vertellen collega-nieuwsankers Fatma Taspinar en Wim De Vilder over hun favorieten.

tekst: [Ella Hermans-Stasik](#) en [Kimia Anousheh](#)
illustraties: [Anna Neyens](#)

Fatma Taspinar

Koning van Katoren – Jan Terlouw

Het boek bij uitstek dat veel betekend heeft voor Fatma Taspinar is *Koning van Katoren* van Jan Terlouw. 'De bibliotheek was voor mij als kind een veilige thuishaven. Elke woensdagnamiddag zat ik daar.' *Koning van Katoren* is dan ook een kinderboek dat ze wellicht per toeval ontdekte toen ze in de bibliotheek van Lier vertoefde.

'Mocht ik kinderen hebben, zou "Koning van Katoren" het eerste boek zijn dat ik hun cadeau doe'

'Ik las al heel graag, maar het boek zorgde dat ik nog meer het virus te pakken kreeg om boeken te lezen. Na het lezen van *Koning van Katoren* heb ik dan ook alle boeken van Jan Terlouw en daarna de hele bibliotheek van Lier uitgelezen.'

Voor Taspinar is *Koning van Katoren* een maatschappijkritisch boek dat in een kinderboek werd

gegoten. Het gaat over een jongeman die koning van het fictieve land Katoren wordt en allerlei plagen in de maatschappij moet overwinnen. Hij wil de mensen redden en zo een betere plaats maken van de wereld.

Er is dus een duidelijke held in het verhaal waarmee je je als kind kan identificeren. Het boek gaat over goed en kwaad, iets waar Taspinar al van kleins af aan al door geboeid was. Zo las ze toen ook tal van boeken over seriemoordenaars. Daarnaast is het boek niet alleen inhoudelijk maar ook qua visualisering sterk. De beelden die het oproept, staan diep in Taspinars geheugen gegrift.

'Mocht ik kinderen hebben, zou dit het eerste boek zijn dat ik hun cadeau doe', aldus Taspinar. Zelf herlas ze het boek meermaals, ook als volwassene, en ontdekte ze op die manier de maatschappelijke waarde ervan. Hoewel het een kinderboek is, zorgen de meerdere lagen er dus voor dat het ook op latere leeftijd nog nazindert.

Wim De Vilder

Noem me bij jouw naam – André Aciman

Wim De Vilder twijfelt niet lang over een boek dat indruk heeft nagelaten: *Noem me bij jouw naam* van André Aciman, oftewel *Call Me by Your Name*. Zijn keuze is eveneens verfilmd en betekende de doorbraak voor acteur Timothée Chalamet. 'Ik kende het verhaal echter al veel langer, nog voor de film uitkwam', verduidelijkt De Vilder. 'Een vriendin raadde het me een tiental jaren geleden sterk aan en ik geef graag toe dat ik er meteen van ondersteboven was.'

'"Noem me bij jouw naam" is het mooiste liefdesverhaal tussen twee jongens dat ik ken'

Noem me bij jouw naam gaat over een romantische relatie tussen twee jongens in het Italië van de jaren tachtig. 'Er zijn niet veel romans die de liefde tussen mannen beschrijven', stelt De Vilder. 'En zelf had ik erg weinig voorbeelden om me mee

te identificeren. In films, boeken en zelfs reclamespots draaide het steeds om de relatie tussen man en vrouw. Het is pas de laatste jaren dat er meer aandacht wordt besteed aan de LGBTQ+-gemeenschap en dan is dit boek absoluut mijn favoriet.' Verder was De Vilder vooral blij verrast dat de film zo goed ontvangen werd bij een breed publiek. 'Die appreciatie voor een liefdesverhaal uit de LGBTQ+-gemeenschap vond ik erg hoopgevend.' Hij durft het boek zelfs te benoemen als 'het mooiste liefdesverhaal tussen twee jongens dat ik ken', omdat de auteur het verhaal zo sensueel en vanuit een innerlijke belevingssfeer overbrengt.

De Vilder schetst het verhaal als volgt: 'Een ongelooflijk intense beschrijving van een passionele niet-alledaagse liefde.' Hij kiest er bewust voor om het te benoemen als een niet-alledaagse liefde en zeker niet te spreken over een verboden liefde, omdat bijvoorbeeld de vader van het hoofdpersoon heel begripvol reageert. Het boek maakt op die manier iets vanzelfsprekend wat vanaf nu hopelijk altijd vanzelfsprekend zal blijven.☺

SJARELS CRYPTO

De oplossing van de crypto in 4902: 1. Ave, 2. Stier, 3. Vloerder, 4. Verwant, 5. Kluzenaar, 6. Groenland, 7. Afzetmarkt, 8. Noorwegen, 9. Schimmel, 10. Ochtendspits, 11. Luchtkasteel, 12. Expressionisme, 13. Stoelgang, 14. Zuurstof, 15. Winterkoning, 16. Etaleren, 17. Brandewyn, 18. Pooltafel, 19. Iphone, 20. Stock, 21. Spa

OPGAVE

- 1. Handvol gras (3) 2. Getallen scheiden van elkaar (5) 3. Streken bevelen (8) 4. Feestelijke cijfers (6) 5. Ontwerp van een skatepark (10)
- 6. Fortuin berekenen (8) 7. Van twintig naar twaalf gaan (9) 8. Verzamelaar van halve standbeelden (11) 9. 28 december, 10u-11u (9)
- 10. Dierenarts van politici (10) 11. Deuntje over jezelf (8) 12. Onderdeel van architectenschool (8) 13. Tijdstip dat brieven arriveren (7)
- 14. Kaft van beeldromans halen (8) 15. Hinderlaag van een nachtvogel (7) 16. Tot de adel verheffen (8) 17. Liefkozend naam voor vader (6)
- 18. Aliens (3) 19. Meerdere klinkers (2)

NAVARRAAG

"Down the Road" zou twintig jaar geleden niet van de grond zijn gekomen'

Margaux Amant is een beloftevol jong talent in de Vlaamse radiowereld. Sinds 2020 presenteert ze 'De Afrekening' op Studio Brussel, waarin ze de balans opmaakt van de grootste hits van het moment.

tekst: [Kasper Nollet](#) en [Xhoanna Memçaj](#)
beelden: [Sharon Poppe](#)

Hoewel haar dagen gevuld zijn met lessen en ze de avonden normaal gebruikt voor het voorbereiden en presenteren van *De Afrekening*, heeft Margaux Amant toch wat tijd gevonden om met ons te keuvelen. Over radio, muziek en inclusiviteit. Wij zitten kaarsrecht op onze stoel klaar, zij ploft in onze zetel.

Wat studeer je momenteel?

Margaux Amant: 'Ik heb Taal- en Letterkunde gestudeerd, maar nu studeer ik BATAAC, toegepaste audiovisuele communicatie, aan Thomas More. Dat is een banaba. Ik leer daar eigenlijk hoe je televisie maakt.'

'De Afrekening' op tv dus.

'Ja, precies. (lacht)'

Hoe ben je in de mediawereld terechtgekomen?

'Ik heb in 2018 meegedaan aan Studio-Dada. Dat was een talententrajec van Studio Brussel, waarvoor iedereen zich kon inschrijven. Het was bestemd voor mensen die echt in de media terecht wilden komen.'

'Studio Brussel was eigenlijk mijn hobby'

'Toen zat ik in het zesde middelbaar en moest ik zelfs nog 18 worden, maar ik schreef me in met het idee: "als ik hier nu al eens passeer, dan wordt het later misschien gemakkelijker voor me om binnen te geraken, indien ik de stap uiteindelijk wil zetten". Ik was in elk geval supergrote fan.'

'Ik kwam uiteindelijk in een groep van tien talenthebbers terecht. De meesten waren afstudeerende studenten. We kregen een korte radio-opleiding en mochten zelfs een beetje proeflopen. Zo deed ik enkele korte uitzendingen en kleine reportages. Sinds juni 2020 presenteert ik *De Afrekening*.'

Was daar een selectie voor nodig?

'Nee, toen ik het talententrajec doorliep, kreeg ik wel de kans om via een apart opleidingsonderdeel in de reservestudio korte afleveringen op te nemen. Ik presenteerde dan telkens een uurtje *De Afrekening* van de week ervoor. Rik Boey begeleidde me daarin en gaf me telkens feedback.'

'In 2019 presenteerde ik *Nightcall*, een programma tussen middernacht en 2 uur 's nachts. Je kan het beschrijven als nachtradio gericht op nachtuilen. Ook belden we dan met de luisteraars. Uiteindelijk werd ik zelf in 2020 opgebeld en gevraagd of ik *De Afrekening* wilde presenteren.'

Je was toen nog student. Was dat te combineren met school?

'Ja, op zich wel. Ik zat niet in een jeugdbeweging, een presidium of iets dergelijks. Studio Brussel was eigenlijk mijn hobby.'

Hoeveel tijd per week gaat er naar een aflevering?

'Vroeger moest ik me een hele dag voorbereiden en daarop volgde het presenteren. Tegenwoordig heb ik dagelijks volledige lesdagen, dus maak ik voor mijn voorbereiding ongeveer drie avonden per week vrij.'

Dat klinkt best heftig.

(lacht) 'Ja, maar ik vind het leuk. Als ik het niet leuk zou vinden, zou ik het niet doen.'

Had je opleiding tot taalkundige een invloed op hoe je radio maakt?

'Op vlak van uitspraak zeker wel. Ik heb altijd wel gedacht dat een studie zoals Taal- en Letterkunde, Geschiedenis of Kunstwetenschappen – de Letteren – je wel een beetje vormen als mens. Niets tegen de exacte wetenschappen natuurlijk, maar ik heb het gevoel dat je daar minder plaats hebt om jezelf echt te verrijken.'

'Je leert zoveel over de wereld, andere culturen en hoe de mens in elkaar zit als je een letterenrichting volgt'

'Je leert zoveel over de wereld, andere culturen en hoe de mens in elkaar zit als je een letterenrichting volgt. In vergelijking met vier jaar geleden heb ik het gevoel als mens breder te zijn geworden, ook opener wat mijn persoonlijkheid betreft. Ik denk dat het op die manier heeft geholpen, maar eerder indirect. Het journalistieke aspect

heb je sowieso wel mee, wat bronnenonderzoek betreft.'

Ben je van plan hierna fulltime de media in te gaan?

'Dat is het plan, ja.' (lacht) 'Ik studeer nu tv. Als iemand vraagt wat ik wil doen, dan zeg ik altijd dat ik radio en tv zou willen combineren zoals veel presentatoren. Denk maar aan Xavier Taveirne of Sander Gillis. Zo'n combinatie lijkt me echt wel leuk.'

Wil je dan verder gaan dan enkel culturele inhoud op de radio naar meer journalistiek?

'Ik denk dat ik wel eerder bij het culturele wil blijven: daar ligt mijn eigen interesse vooral.'

Radio en jongeren

Volgens sommigen is radio als medium een achterhaald station. Luistert de jeugd nog naar de radio??

'Ja, in de eerste plaats luistert de jeugd veel meer naar podcasts. Veel radiozenders zetten daarop in tegenwoordig: die maken dan naast een programma ook podcasts. Op Radio 1 heb je bijvoorbeeld #Weetikveel.'

'Ik heb het gevoel dat een radiohost bij wijze van spreken haast naast je zit'

'Het is een vraag die ik mezelf ook stel, maar ik heb het gevoel dat ik daarover te weinig weet. Maar toch blijft het een relevant medium. Kijk naar mijn studierichting: daar kwam pas erg recent een luik 'radio' in. Zo zie je maar weer dat het blijkbaar relevant genoeg was om daarvoor een nieuwe richting te starten. Ik zie er zeker nog een toekomst in.'

Wat zou het selling-point van radio kunnen zijn in de toekomst?

'Het gezelschap, zoals in de auto bijvoorbeeld. Als je alleen in de auto bent, dan is Spotify of een podcast wat eenzaam. Je hoort een gesprek waar je buiten valt. Ik heb het gevoel dat een radiohost bij wijze van spreken bijna naast je zit. Dat kan gezelschap en gezelligheid brengen denk ik, wat bij Spotify moeilijker is.'

'Ik denk dat er tegenwoordig veel aandacht is voor teksten'

Heb je de indruk dat het radio-aanbod veranderd is de voorbije jaren vanwege de concurrentie met andere mediavormen?

'Ik weet dat radiozenders er wel actief mee bezig zijn: "wat biedt Spotify aan en hoe kunnen wij op onze eigen manier uit de hoek komen? Hoe luistert men tegenwoordig, hoe passen we ons daaraan aan?"'

'Bij StuBru hebben we veel streamingdiensten, maar we zetten daarbij ook in op de sfeer. Op Spotify kan je bijvoorbeeld sfeervolle afspeellijsten vinden. Met onze eigen programma's bieden we ook een bepaalde sfeer aan. Bijvoorbeeld *Bruut*, waar je vooral harde muziek hoort.'

Muziek

In je programma 'De Afrekening' maak je de balans op van de grootste hits van het moment. Hoe maak je die selectie?

'Het zijn de luisteraars die kunnen stemmen op hun favoriete nummers. Ze geven ons een top drie door, en op basis daarvan maakt de computer dan een berekening. Zo krijg ik elke week een volledige lijst.'

Zie je bepaalde namen heel vaak terugkomen?

'Veel Belgische namen, dat valt wel op. Maar ook veel 'gitaarnamen', om het zo te zeggen. Denk dan aan bijvoorbeeld Brutus, Rhea, Rammstein, Editors, enzovoort.'

Als je de popmuziek van vandaag zou moeten definiëren, hoe zou je dat doen?

'Ik denk, maar dat is puur mijn eigen aanvoelen, dat er tegenwoordig veel aandacht is voor teksten. Nederlandstalige muziek komt op die manier sterk op. Denk bijvoorbeeld aan artiesten als Froukje of Eefje De Visser.'

'TikTok is een heel grote invloed'

'Misschien heeft dat ook te maken met de opkomst van zoiets als *poetryslams*. Het valt gewoon op dat mensen steeds meer over teksten nadenken, steeds vaker dingen onder woorden willen brengen.'

'Ik denk dat popmuziek daarin misschien veranderd is ten opzichte van een paar jaar geleden. Waar het vroeger ook nog over een goede beat

ging, is er nu misschien net wat meer aandacht voor wat er in de muziek verteld wordt, en op welke manier.'

Wat maakt bepaalde muziek bij jongeren meer of minder populair? Je ziet tegenwoordig veel TikTok-liedjes op de radio verschijnen.

'Ja, TikTok is een heel grote invloed. Een goed voorbeeld is de inzending voor het Eurovisiesongfestival van Armenië. Dat was aanvankelijk niet erg bekend, maar maanden later ging het op TikTok viraal. En nu is het *booming* en hoor je het overal.'

'Ook bij ons op de redactie houden we dat in het oog: wat wordt groot op TikTok? Je mag je er in elk geval zeker niet boven stellen. Het is nu eenmaal een nieuwe manier waarop de jeugd muziek ontdekt, en waarop bepaalde artiesten groot worden. Ik vind het alleen maar logisch dat we die nummers ook opnemen in onze playlists.'

Je leert veel artiesten kennen zo.

'Ja, of dingen waar je anders nooit op zou stuiten.'

Luistert de jeugd dan naar zeer diverse muziek, of blijft het volgens jou bij bepaalde genres?

'Ik denk dat het divers blijft, dat de jeugd zich met veel verschillende dingen bezighoudt. Ze kunnen zich door veel meer dingen laten beïnvloeden dan vroeger. Ik moet nu denken aan de liedjes van Metallica of Kate Bush die in *Stranger Things* verschenen. Dat zijn dingen die de jeugd dan op die manier herontdekt.'

Inclusiviteit

Er komt soms kritiek op vertegenwoordiging van minderheden in de Vlaamse media. Is er genoeg inclusiviteit in de media?

'Het kan uiteraard altijd beter. Onlangs verscheen een artikel over hoe zes mannelijke kopfiguren op de VRT veel meer betaald worden door exclusiviteitscontracten. Daar zaten geen vrouwen tussen. Zulke gevallen blijven pijnlijk. Ze doen zeker hun best in de media, daar niet van. Toch merk je dat wanneer puntje bij paaltje komt, de zaken nog vaak scheef in elkaar zitten. Beter kan het zeker. Intussen zie ik wel dat er stappen in de juiste richting gezet worden.'

Welke stappen in de goede richting??

'Ik denk sowieso de vertegenwoordiging van vrouwen, mensen van kleur en LGBTQ+-gemeenschap. Wat betreft mensen met een beperking, ligt de zaak anders, al bestaat sinds recent wel het programma *Down the Road*. Toch blijft ook die niet gespaard van kritiek: William Boeva had zich daartegen uitgesproken.'

'Onze aandacht gaat naar de jeugd, maar we mogen de ouderen ook niet vergeten'

NAVRAAG

'Om hem te citeren: "Als de VRT denkt dat het met *Down the Road* bijdraagt aan inclusie, dan maakt mij dat triestig. Het is een *feelgood*-programma waarin mensen met een beperking mogen aandraven om op de emoties van de kijker in te spelen. Maar dat zorgt er bijvoorbeeld niet voor dat meer mensen met het downsyndroom of een andere beperking bij de VRT werken. Terwijl dat zó belangrijk is." Ik denk wel dat een programma als *Down the Road* twintig jaar geleden niet van de grond zou zijn gekomen. In die zin boeken we wel vooruitgang.'

Zijn er manieren waarop de mediawereld zich kan verbeteren op dat vlak?

'Diversiteit op een normale manier brengen, zoals Boeva dat ook zei. Laat nu bijvoorbeeld iemand met een beperking meespelen in een aflevering van *Blokken*, in plaats van een speciale uitzending te maken over mensen met een beperking. Ik denk dat je op die manier al veel kan bereiken, en dat geldt voor alle minderheidsgroepen of mensen met een diversiteitskenmerk.'

De VRT voerde onlangs een vernieuwing van haar aanbod door: ze wil een jonger en breder publiek aanspreken. Merk je die ook bij de radio?

'Niet meteen. Ik denk dat radiozenders blijvend willen inspelen op sociale media waar de jeugd zit, zoals TikTok. Volgens mij uiten de vernieuwingen zich in het muziekaanbod, de keuze van gasten of de aangesneden onderwerpen. Men kiest vaker

thema's die bij de jeugd aansluiten. Al voel ik niet dat er nu een plotse omslag is gebeurd.'

Wat vindt je zelf van die koerswijziging?

'StuBru is nu eenmaal een jongerenzender. Het is evident dat we om de zoveel jaar ons publiek analyseren en definiëren wie de jongeren zijn. Ik vind dat goed, hoewel ik me niet kan uitspreken over andere programma's.

'Mag ik er even mijn Spotify bij nemen?'

Onze aandacht gaat naar de jeugd, maar we mogen in elk geval de ouderen ook niet vergeten. Ik denk dat voor programma's op Canvas het zeker goed is om mee te zijn met de tijd, maar tegelijk is het niet de bedoeling om alles te modelleren aan wat hip en jeugdig is.'

Voor wie is Studio Brussel vandaag?

'Voor alle jongeren die erg bezig zijn met muziek en die graag muzikale nieuwigheden ontdekken. Voor hen bij wie muziek een cruciaal aspect in hun leven vormt.'

Hoe zie je de toekomst van radio?

'Dat vind ik een moeilijke vraag. Zelf denk ik er vaak over na, maar ik heb nog geen antwoord gevonden. Vaak kom ik uit bij meer podcasts of meer streaming. Het blijft wel moeilijk om te voorspellen.'

'Vroeger dacht men ook dat vinyl voorgoed passé was, maar plots is dat weer hip. Misschien wordt Spotify op een dag dan toch oud en grijpen mensen misschien terug naar hun kleine radiotje. Ik vind het dus moeilijk om in te schatten wat er echt zal gebeuren, maar ik hoop persoonlijk wel dat radio een lang leven beschoren is. *(lacht)*'

Ga je je programma nog lang presenteren?

'Ik doe het nu een dag per week, maar vanaf volgend jaar zou ik wel fulltime willen beginnen te werken. *De Afrekening* zou ik graag blijven presenteren als dat kan. Het is inmiddels mijn babytje geworden. De dag dat ik ermee stop, zal moeilijk zijn, maar ooit wil ik wel iets anders doen.'

Dan is het tijd voor je eigen Afrekening: wat is je top drie?

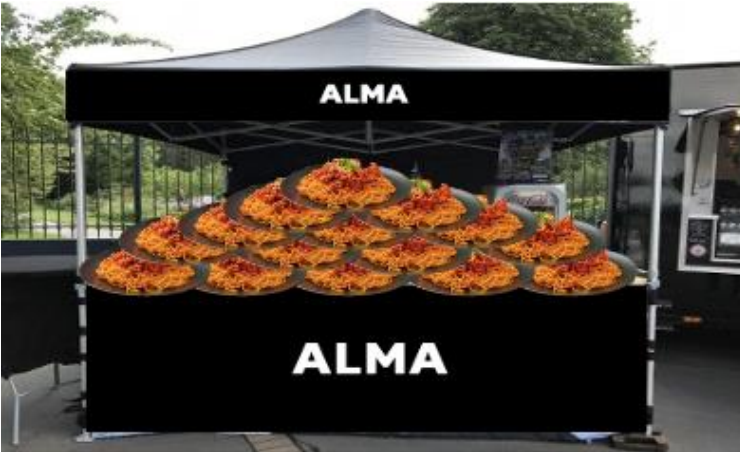
(panikeert) 'Oh nee, dat vind ik echt moeilijk. Er klinkt nu plots zoveel muziek in mijn oren. Mag ik er even mijn Spotify bij nemen?'

Natuurlijk.

'Ik kan echt niet kiezen. Wat ik pas ontdekt heb en uitstekend vind, zijn in elk geval Wolf Alice met *The Last Man Alive* en Victoria van Brutus. Zo te zien staan ze nog niet in mijn eigen lijstje, maar telkens wanneer ze op *De Afrekening* passeren, dan zit ik wel in die vibe. *(lacht)*'

Ontdek lopen, begin bij de grond

Eetstandje Alma niet succesvol

Maaltijden letterlijk overal goedkoper

Gert Verhulst:

'Ik vind dat de 24 urenloop helemaal niet veel verlies lijdt! Mogen we dan niets meer zeggen?!

LBK vergist zich van sport:

'Achterstand die we hebben opgefietst heeft ons de eerste plaats gekost'

Strategie Industria ontdekt:

Appels op de looppiste hield Hoogmedisch Verbond op afstand

KU Leugen zit ook op Twitter en Instagram!
Vind jij jezelf ook zo onmenselijk grappig? Stuur je mopjes naar onze Facebookpagina of naar kuleugen@veto.be en wie weet blink jij binnenkort op onze pagina's.

Wieslandia schakelt senioren in

LOKO ontvangt klachten over oneerlijke concurrentie

VTK na vijf minuten lopen

Opedoken redder verstoort even de 24 urenloop

Apolloon uitgelopen?

LOKO maakt via een interne mail aan de studentenvertegenwoordigers schokkend nieuws bekend: Apolloon mag volgend jaar niet meer deelnemen aan de 24 urenloop.

tekst: [Joe De Mees](#)

De jarenlange hegemonie van Apolloon zet kwaad bloed bij de andere verenigingen, die zelf hun zinnen zetten op de gouden medaille. Recent heeft LOKO in een vergadering, waarbij alle kringen behalve Apolloon vertegenwoordigd waren, besloten om die kring komend jaar uit te sluiten van de 24 urenloop omdat ze volgens bronnen 'naast hun schoenen begonnen te lopen'. De studentenkoepel streeft zo naar fair play en hoopt zo andere kringen de kans te geven om in de kijker te lopen en met de trofee naar huis – of de fakbar – te kruipen na 24 slopende uren.

'Apolloon moet inzien dat het op deze manier niet meer leuk is voor de andere kringen'

[VTK & Ekonomika](#)

Het praesidium van Apolloon valt uit de lucht. 'Na onze triomfantelijke overwinning slaat dit nieuws in als een bom', zegt de praeses. 'LOKO zegt naar fair play te streven maar kiest hier resoluut de kant van de verliezers zonder ons ook maar de kans te geven op weerwoord. We proberen de beslissing terug te draaien, maar lopen met onze kop tegen de muur.'

Zowel VTK als Ekonomika staan volledig achter de beslissing. 'Apolloon moet inzien dat het op deze manier niet meer leuk is voor de andere kringen. Wij vragen hen al jaren om het rustiger aan te doen – door bijvoorbeeld enkel lopers zonder benen in te schakelen – maar ze zijn te koppig om te luisteren.'

Copycat

De beslissing bracht ook de kringen van Runner's High op ideeën. Zij dienden gisteren een motie in om alle andere ploegen uit te sluiten. 'Zo maken wij ook eens kans om te winnen!', klinkt het.

Iedereen leest Veto.

Maar wist je dat ook iedereen eraan kan meewerken?

Veto zoekt schrijvers, tekenaars, fotografen, nalezers, interviewers, moppentappers, videomakers. Heb je interesse? Kom eens langs op onze **vergaderingen** (elke donderdag om 20u) in 's Meiersstraat 5. Of stuur een mailtje naar veto@veto.be.